

Ziemia Suska 5/2006

Spis treści:

Stanisław Figiel, *Ballada o Suchej Beskidzkiej*, s. 2.

Z pracy Burmistrza Miasta, s. 3.

Red., *XLI Sesja Rady Miasta Suchej Beskidzkiej*, s. 5.

Absolutorium dla Burmistrza Miasta, s. 5.

Rezolucja w sprawie apelu do posłów Sejmu RP o pilne spowodowanie prac nad ustawą reprivatyzacyjną, s. 6.

Dlaczego dzieci nie chcą pływać?, s. 8.

Informacja dotycząca roszczeń majątkowych rodziny Tarnowskich, s. 9.

Barbara Woźniak, *Konserwator*, s. 13.

Termomodernizacja Miejskiej Przychodni Zdrowia, s. 13.

Barbara Woźniak, *Suski szpital w nowej szacie*, s. 14.

BW, *Zakończył się remont dróg*, s. 15.

ML, *Biblioteka dla wszystkich*, s. 16.

Dr Michał Żmigrodzki, s. 17.

Wojciech Gach, *Dni Ziemi Suskiej 2006*, s. 20.

Wojciech Gach, *Jakiego koloru były ulubione buty Kaspra Suskiego?*, s. 20.

Wojciech Gach, *Zamkowe Rendez-Vous*, s. 20.

Wojciech Gach, *Potrójny jubileusz*, s. 21.

Wojciech Gach, *Kwiaty, przetaje i puchar dla Fideltronika*, s. 21.

Wojciech Gach, *Zwyciężyli suscy aktorzy i łucznicy z Jaworzna*, s. 25.

Red., *Bogu na chwałę ludziom na ratunek*, s. 27.

Wojciech Kysiak, *Z historii suskich straży pożarnych*, s. 32

BW, *Artyści pod zamkowymi arkadami*, s. 36.

BW, *100-lecie najstarszego szlaku w Beskidach*, s. 37.

Franciszek Fitak, *Historia Przewodnictwa Babiogórskiego cz. II*, s. 37.

MPS, *Mali ekolodzy*, s. 39

Alicja Stopka, *Naukowe i przyjacielskie spotkanie z Węgrami na suskiej ziemi w dniach 15-18.05.2006*, s. 39.

Nowa legitymacja dla emerytów i rencistów, s. 40.

MSI, *Festiwal Pieśni Maryjnych*, s. 41.

Red., *Ze starego albumu*, s. 41.

Alicja Stopka, *Złot rodzin szkół im. Jana Pawła II w Wadowicach*, s. 42.

BW, *Zarys historii suskich straży pożarnych*, s. 43.

**ziemia
SUSKA**

MIESIĘCZNIK SAMORZĄDOWY

5/2006 (128)

CENA 1 ZŁ

ISSN 1425 087 X – NR REJESTRU 169 – ROK XII

**JUBILEUSZE SUSKICH
STRAŻY POŻARNYCH**

słowa i muzyka: Stanisław Figiel

BALLADA O SUCHEJ BESKIDZKIEJ

*Historię tę zaśpiewam Wam
Kto zechce niechaj słucha
Gdzie Skawy nurt, u Karpat bram
Leży miasto Sucha
Lecz nie brak wody troską był
I trwożył mieszczan lice
Lecz smok co pod Magurką żył
Bestia zwał się Kicek
Imć Komorowski, zamku pan
By sprawie tej zaradzić
Rzekł – „trzeba śmiałka, który sam
Zechce Kicka zgładzić
Heroldów stać do wszystkich ziem
Na cztery świata strony
Manifest mój rycerstwu wszem
Niech będzie ogłoszony”*

*Bierzcie wszyscy miecze, włócznie ze stali
Halabardy, pałasze, rusznice
Ten kto Kicka zabije, miasto ocali
Oraz pojmie mą córkę dziewicę
Wieczną chwałą okryje swą siłę i męstwo
Ten kto Kicka pokonać potrafi
Lud w legendzie czcić będzie odtąd jego zwycięstwo
W nazewnictwie i w topografii*

*Ciągnęli więc okuci w stal
Rycerze zbrojni sławą
A Kicek ich na strzepy rwał
Krew spłynęła Skawą
Chociaż nie brakowało im
Ni męstwa ni oręża
Komorowszczancka roni łzy
Ciągle nie ma męża
Aż przy był raz ni książ ni kiej
Wołoch gdzieś spod Suczawy
Kicka toporem zdziesiął w łeb
Szybko z nim się sprawił
I aby się nie trwożył lud
By spokoj był na wieki
Za ogon wywlekał za gród -
Prasnął nim do rzeki*

*Rzućcie wszyscy miecze, włócznie ze stali
Halabardy, pałasze, rusznice
Bo już Kicek zabity, Wołoch miasto ocalił
Starościankę pojmie dziewicę
Wieczną chwałą okrywa swą siłę i męstwo
Ten kto Kicka pokonać potrafił
Lud w legendzie czcić będzie odtąd jego zwycięstwo
W nazewnictwie i w topografii*

*Historia ta jak innych sto
Szczęśliwy miała finał
Komorowszczanek Wołoch wziął
Spłynęło morze wina
Choć na wspomnienie tamtych burz
Niejedna trwoży liczka
Dziś w Suchej Kicka nie ma już
Więc Sucha jest Bez-Kicka
Z miasteczka nazwa w ciągu lat
Przeniosła się na wzgórze
I tak objęła Karpat szmat
Wołochów to zashuga
To nic, że czasem siarki swąd
I wycie pośród stoków
Wszak Beskidami odtąd zwą
Góry gdzie nie ma smoków*

*Rzućcie wszyscy miecze, włócznie ze stali
Halabardy, pałasze, rusznice
Bo już Kicek zabity, Wołoch miasto ocalił
Starościankę pojmał dziewicę
Wieczną chwałą okrywa swą siłę i męstwo
Ten kto Kicka pokonać potrafił
Lud w legendzie czcić będzie odtąd jego zwycięstwo
W nazewnictwie i w topografii*

Stanisław Figiel – doświadczony i znany w krakowskim (i nie tylko) środowisku turystycznym przewodnik beskidzki (I klasy), turysta, krajoznawca, miłośnik Beskidów i całych Karpat, autor licznych publikacji na temat Beskidów w tym wielu przewodników książkowych. Aktywnie uczestniczy w szkoleniu i egzaminowaniu kadr przewodnickich.

Także muzyk i autor tekstów – twórca z kręgu piosenki turystycznej i poezji śpiewanej. Znany w środowisku krakowskim bard turystyczny. Z zawodu nauczyciel informatyki w Technikum Komunikacyjnym.

Fot. J. Sobala

Z PRAC BURMISTRZA MIASTA W OKRESIE POMIĘDZY XL A XLI SESJĄ RADY MIEJSKIEJ

- Burmistrz Miasta Zarządzeniem Nr 1182/06 z dnia 31 marca 2006 r. dokonał zmian w budżecie i układzie wykonawczym budżetu gminy Sucha Beskidzka na 2006 rok. Zmiany wynikały z uchwały Rady Miejskiej Nr XL/343/06 z dnia 30 marca 2006 r.
- Realizując zadania z zakresu promocji miasta w miesiącu marcu br. wydanych zostało 4.500 szt. pocztówek (9 rodzajów) przedstawiających najciekawsze zakątki naszego miasta. Zarządzeniem Burmistrza Miasta ustalono cenę zbytu pocztówki na kwotę 0,30 zł brutto za 1 sztukę. Z nakładu 4.500 szt. przeznaczono: - 3.000 szt. na sprzedaż, - 1.500 szt. na promocję w formie bezpłatnej. Pocztówki są do nabycia w kilku punktach na terenie miasta, m.in. w kiosku z pamiątkami przed Karczmą RZYM oraz w Biurze Obsługi Mieszkańców tutejszego Urzędu.
- W budynku wchodzącym w skład Szkoły Podstawowej Nr 2 przy ul. Zasywnickiej, przeprowadzony został na koszt Gminy gruntowny remont i adaptacja części parterowej na potrzeby biblioteki szkolnej oraz Suskiej Biblioteki Publicznej. Usytuowanie filii Biblioteki Publicznej w tym miejscu (zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej Nr XL/337/06 z dnia 30.03.2006 r.) zapewnią

bardzo dobre warunki lokalowe oraz łatwiejszy i szerszy dostęp do książki dla dzieci, młodzieży oraz mieszkańców Zasywnicy, Ról, Kułasówki, Smolikówki oraz górnej części ulicy Mickiewicza. Biblioteka na Zasywnickiej czynna jest w poniedziałek, wtorek i piątek od godziny 11.00 do 16.30, a w środę i czwartek od godziny 8.30 do 16.30. Oficjalne otwarcie nastąpiło 11 maja br. o godz. 10.00.

- W dniach od 5 kwietnia br. w ramach „DNI ZIEMI” została przeprowadzona wiosenna akcja sprzątnięcia miasta. W akcji wzięła udział młodzież wszystkich szkół oraz dzieci z przedszkola i świetlicy profilaktycznej w Suchej Beskidzkiej, której wskazane zostały tereny najbardziej zaśmiecone po okresie zimowym. Pomimo niesprzyjających warunków atmosferycznych młodzież i dzieci zebrały 250 worków śmieci. W tym miejscu chciałbym podziękować wszystkim osobom zaangażowanym w akcję sprzątnięcia miasta.
- Zakończona została akcja zimowa 2005/2006. Jej ostatnim akcentem było usuwanie z dróg, placów i chodników materiałów szorstkich, używanych do zwalczania śliskości. Wyjątkowo długi i ciężki okres zimowy sprawił, że zużyto znacznie więcej

niż w ubiegłych latach materiałów do posypywania. Ostateczny koszt prowadzonej akcji zimowej zamyka się kwotą 323.577,11 zł i jest wyższy od poprzedniego sezonu o 106.398,20 zł.

- Zarządzeniem Burmistrza Miasta podjęta została decyzja o obniżeniu ceny miesięcznika samorządowego „Ziemia Suska” z 2 zł na 1 zł za egzemplarz. Nowa cena obowiązuje od marca bieżącego roku i ma na celu zwiększenie dostępności informacji zawartych w wydawanym przez Radę Miejską miesięczniku dla większej liczby mieszkańców.
- W dniu 5 kwietnia 2006 r. odbył się przetarg ustny nieograniczony na sprzedaż nieruchomości niezabudowanej stanowiącej własność Gminy Sucha Beskidzka, składającej się z działek ewidencyjnych o numerach 9975/3 oraz 9975/5, położonej przy ul. Piłsudskiego w Suchej Beskidzkiej, o łącznej powierzchni 0,3626 ha. Cena wywoławcza wynosiła 256.200,00 zł brutto. Do przetargu nie przystąpił żaden oferent.
- Realizując kolejny etap regulacji stanu prawnego dróg, w dniu 11 kwietnia 2006 r. został zawarty akt notarialny w sprawie nabycia na rzecz Gminy Sucha Beskidzka

nieruchomości zajętej pod pas drogowy, składającej się z działek ewidencyjnych o numerach: 4856/1, 4856/2, położonych przy ul. Kamienne w Suchej Beskidzkiej, o łącznej powierzchni 0,0404 ha. Nieruchomość została nabyta za kwotę 3.660,00 zł brutto.

- Złożony w grudniu 2005 roku wniosek w Ministerstwie Sportu o dotację w zakresie dofinansowania zajęć ze środków Funduszu Zajęć Sportowo - Rekreacyjnych dla Uczniów na rok 2006 otrzymał pozytywną rekomendację Ministerstwa i otrzymał dofinansowanie w wysokości 32.345,00 zł, co stanowi 50% całkowitych kosztów przedsięwzięcia (tj. 64.690,00 zł), pozostała część kosztów zostanie dofinansowana z budżetu Gminy Sucha Beskidzka. Zadanie dotyczy pozalekcyjnych zajęć sportowo - rekreacyjnych dla dzieci i młodzieży z Gminy Sucha Beskidzka. Zajęcia będą prowadzone systematycznie 5 dni w tygodniu do końca roku w 5 grupach tematycznych (nauka pływania, piłka siatkowa, piłka ręczna, piłka nożna, koszykówka). Liczba uczestników programu to około 265 uczniów. Wszystkie zajęcia będą realizowane nieodpłatnie pod nadzorem wykwalifikowanych instruktorów.
- Przy współpracy z Powiatowym Urzędem Pracy w Suchej Beskidzkiej w kwietniu br. do Wojewódzkiego

Urzędu Pracy złożony został wniosek o dofinansowanie zatrudnienia osób bezrobotnych w ramach programu „Konservator”. Uzyskał on pozytywną ocenę Komisji Oceny Wniosków i Uchwałą Zarządu Województwa Małopolskiego został przyjęty do finansowania ze środków Funduszu Pracy. W ramach programu od maja zostanie zatrudnionych osiem osób na okres 6 miesięcy w wymiarze 1/2 etatu przy pracach w Zespole Zamkowo-Parkowym. Koszt zatrudnienia w wysokości 25.296,48 zł zostanie w całości sfinansowany z programu „Konservator”.

- Na podstawie umowy zawartej 17.10.2005 r. pomiędzy Gminą Sucha Beskidzka, a Zarządem Dróg Wojewódzkich w Krakowie o współfinansowaniu kapitalnego remontu głównych ulic miasta, wykonane zostały nowe nawierzchnie asfaltobetonowe na zniszczonych odcinkach ulicy Mickiewicza i ulicy Piłsudskiego o łącznych długościach ok. 1,8 km. Całkowity koszt inwestycji wyniósł 827.718,76 zł, w tym udział Gminy Sucha Beskidzka stanowi kwotę 165.543,76 zł.
- Burmistrz Miasta powołał Komisje, których zadaniem jest dokonanie przeglądów gwarancyjnych zadań inwestycyjnych realizowanych w 2005 r. Komisje dokonają w miesiącu przeglądu następujących inwestycji:
 - składowiska odpadów komunalnych,
 - wykonanej nawierzchni drogi gminnej

Błądزونka - Lipie
- przebudowy ciągu pieszego przy drodze wojewódzkiej nr 946
- odbudowy dróg gminnych - „Nad Stawami, Źródłana, Dr Z. Karas”.

- Zarządzeniem Burmistrza Miasta pozytywnie zaopiniowano harmonogram dyżurów całodobowych aptek ogólnodostępnych z terenu miasta Sucha Beskidzka na II, III i IV kwartał 2006 roku. Rozkład godzin pracy aptek oraz harmonogram dyżurów całodobowych dostępny jest na stronie internetowej miasta oraz został opublikowany w kwietniowym numerze Gazety Samorządowej „Ziemia Suska”.
- Burmistrz Miasta wyróżnił za działalność na rzecz rozwoju miasta Sucha Beskidzka medalem 600-lecia plk poż. w st. spocz. Marka Aksamita - Pierwszego Komendanta Powiatowej Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej w latach 1956–1975. Wyróżnienie zostało wręczone podczas uroczystego apelu z okazji obchodów jubileuszu 120-lecia Ochotniczej Straży Pożarnej - Sucha Miasto oraz 50-lecia powstania Komendy Powiatowej Straży Pożarnej i 30-lecia Jednostki Ratowniczo - Gaśniczej. Uroczystości miały miejsce w niedzielę, 30 kwietnia 2006 roku, na dziedzińcu zamkowym.
- Postępowanie na „Dostawę materiałów betonowych” prowadzone było w trybie zapytania o cenę, zgodnie z ustawą prawo zamówień publicznych. W poszczególnych częściach

przedmiotu zamówienia wybrano następujące oferty:

I część przedmiotu zamówienia: Płyta żelbetowa „IOMB”.

Wybrano ofertę z najniższą ceną: Spółdzielni Produkcyjno - Handlowej „ŻELBET”, ul. Legionów 45, 34-100 Wadowice. Cena oferty: 31.720 zł brutto

II część przedmiotu zamówienia: Korytka trapezowe głębokie
Wybrano ofertę z najniższą ceną: Wytwórni Materiałów Budowlanych i Elementów Betonowych „KOBET” Bogusław Kołodziejczyk ul. Makowska 2, 34-200 Sucha Beskidzka, Cena oferty: 3.100 zł brutto
III część przedmiotu zamówienia: Ściek przejazdowy półokrągły
Wybrano ofertę z najniższą ceną: „ZIBET” Sp. z o. o., ul. Kazimierza Wielkiego 58, 32-400 Myślenice, Cena oferty: 2.318 zł brutto

- Zawarto wstępne porozumienie ze Starostą Suskim w sprawie partycypacji w kosztach wykonania, nowej nawierzchni asfaltowej ul. Batalionów Chłopskich na długości 800 m. Partycypacja Gminy Sucha Beskidzka wyniesie 25%. Z informacji otrzymanych w Zarządzie Dróg Powiatowych wynika, że roboty wykonane będą w miesiącu maju br.
- Na podstawie prawomocnego wyroku nakazującego eksmisję z zajmowanego dotychczas lokalu mieszkalnego nr 28 w bloku nr 3 os. Na Stawach w Suchej Beskidzkiej, Zarządzeniem Nr 1181/06 z dnia 29 marca 2006 r.

Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka przydzielił lokal mieszkalny - socjalny położony przy ul. Makowskiej 42/1 o powierzchni 44,76 m², osobom długotrwale zalegającym w opłatach. Mieszkanie nr 28 w bloku 3 na os. Na Stawach w Suchej Beskidzkiej zostało przekazane Gminie w dniu 20 kwietnia 2006 r.

- Zarządzeniem Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka zostały przydzielone lokale mieszkalne następującym rodzinom umieszczonym na liście oczekujących na mieszkanie:
 - Państwu Katarzynie i Leszkowi Pyka: lokal mieszkalny nr 1 w bloku nr 2 os. Beskidzkie w Suchej Beskidzkiej o powierzchni 51,50 m².
 - Pani Irenie Koczur: lokal mieszkalny nr 28 w bloku nr 3 os. Na Stawach w Suchej Beskidzkiej o powierzchni 45,45 m².
 - Pani Stanisławie Stróżak i Panu Romanowi Stróżak: lokal mieszkalny nr 26 w bloku nr 12 os. Beskidzkie w Suchej Beskidzkiej o powierzchni 34,36 m².
- W dniu 24 kwietnia br. wpłynął pozew rodziny Tarnowskich o wydanie kolejnej nieruchomości przejętej przez Państwo na podstawie dekretu o reformie rolnej. Tym razem roszczenia obejmują zabudowaną działkę przy ulicy Mickiewicza, oddaną w użytkowanie wieczyste PTTK.

XLI SESJA RADY MIEJSKIEJ SUCHEJ BESKIDZKIEJ Z DNIA 28 KWIECZNIA 2006 ROKU

NAJWAŻNIEJSZYM PUNKTEM KWIECZNIOWEJ SESJI RADY MIEJSKIEJ BYŁO BEZ WĄTPNIENIA PRZEDSTAWIENIE SPRAWOZDANIA Z WYKONANIA BUDŻETU GMINY SUCHA BESKIDZKA ZA ROK 2005 I GŁOSOWANIE NAD UDZIELENIEM ABSOLUTORIUM DLA BURMISTRZA MIASTA. RADNI PRZYJMUJĄC SPRAWOZDANIE JEDNOGŁOŚNIE UDZIELILI ABSOLUTORIUM BURMISTRZOWI MIASTA. NIEZWYKLE ISTOTNYM TEMATEM PORUSZANYM NA SESJI BYŁA RÓWNIEŻ INFORMACJA W SPRAWIE ROSZCZEŃ RODZINY TARNOWSKICH WOBEC GMINY I PRZYJĘCIE PRZEZ RADĘ MIEJSKĄ REZOLUCJI W SPRAWIE APELU DO POSŁÓW SEJMU RP O PILNE SPOWODOWANIE PRAC NAD USTAWĄ REPRYWATYZACYJNĄ. PODCZAS XLI SESJI RADNI ZATWIERDZILI TEŻ ROCZNE SPRAWOZDANIE FINANSOWE MIEJSKIEJ PRZYCHODNI ZDROWIA W SUCHEJ BESKIDZKIEJ. RADA MIEJSKA POSTANOWIŁA TEŻ ZACIĄGAĆ POŻYCZKĘ W WYSOKOŚCI 150 TYS. ZŁ W WOJEWÓDZKIM FUNDUSZU OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ W KRAKOWIE Z PRZEZNACZENIEM NA TERMOMODERNIZACJĘ BUDYNKU TEJ PRZYCHODNI. (Szerzej na ten temat piszemy na stronie 13). DYSKUTOWANO RÓWNIEŻ NA TEMAT WSPÓLFINANSOWANIA WRAZ Z POWIATEM SUSKIM FUNKCJONOWANIA KRYTEJ PŁYWAŁNI. RADA MIEJSKA JEDNOMYŚLNIE PRZYJĘŁA UCHWAŁĘ ZABEZPIECZAJĄCĄ NA TEN CEL KWOTĘ DO 100 TYS. ZŁ. JEDNOMYŚLNIE RÓWNIEŻ PRZYJĘTY ZOSTAŁ REGULAMIN WYNAGRADZANIA NAUCZYCIELI ZATRUDNIONYCH W PLACÓWKACH OŚWIATOWYCH PROWADZONYCH PRZEZ GMINĘ SUCHA BESKIDZKA.

Na XLI Sesji Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej w dniu 28 kwietnia 2006 r. uchwalono następujące uchwały:

Uchwała Nr XLI/344/06 w sprawie: udzielenia absolutorium za rok 2005 dla Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka.

Uchwała Nr XLI/345/06 w sprawie: zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą „Miejska Przychodnia Zdrowia w Suchej Beskidzkiej.”

Uchwała Nr XLI/ 346/06 w sprawie: udzielenia pomocy finansowej dla Powiatu Suskiego na dofinansowanie Krytej Pływalni.

Uchwała Nr XLI/347/06 w sprawie: regulaminu wynagradzania nauczycieli zatrudnionych w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę Sucha Beskidzka.

Uchwała Nr XLI/348/06 w sprawie: zaciągnięcia pożyczki w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie w 2006 r.

Uchwała Nr XLI/ 349 /06 Rezolucja w sprawie apelu do Posłów Sejmu RP o pilne spowodowanie prac nad ustawą reprivatyzacyjną.

Uchwała Nr XLI/ 350/06 w sprawie: zmian w uchwale budżetowej gminy na 2006 rok.

ABSOLUTORIUM DLA BURMISTRZA MIASTA

W roku 2005 Budżet Gminy Sucha Beskidzka po raz pierwszy przekroczył 20 mln zł i był to najwyższy budżet, jaki miasto kiedykolwiek realizowało. Ogólna kwota budżetu wyniosła 20 191 909 zł czyli o ok. 5 mln więcej niż w roku poprzednim.

Sprawozdanie Burmistrza Miasta z realizacji budżetu przedstawione na kwietniowej sesji Rady Miejskiej przez Skarbnika Gminy Panią Halinę Kozioł, po uprzednim pozytywnym zaopiniowaniu przez Regionalną Izbę Obrachunkową i komisję rady miejskiej zostało jednomyślnie przyjęte przez radnych. Suscy rajcy podkreślili niezwykłą przejrzystość sprawozdania, wyrażając zadowolenie z dalszego dynamicznego rozwoju naszego miasta.

Budżet gminy za 2005 r został zrealizowany w 98%,zarówno jeśli chodzi o dochody jak i wydatki gminy. Wielkość osiągniętego budżetu to kwota 20 191 909 zł, kwota wyższa o prawie 5 mln w porównaniu do roku 2004. Wysokość dochodów w ubiegłorocznych budżecie wyniosła 18 404 369 zł, przychodów 1 787 540 zł, wydatki wyniosły 19 267 793 zł, zaś rozchody 881 669 zł.

Szczególną uwagę w przedstawionym na kwietniowej sesji sprawozdaniu zwrócono na kilka ważnych wskaźników, charakteryzujących dynamiczny rozwój miasta. W ostatnim okresie z roku na rok miasto realizuje coraz większy budżet. Dynamika wartościowa rekordowego, ubiegłorocznego budżetu ogółem w porównaniu do roku 2004 charakteryzuje się wzrostem wyższym o 33%, a w stosunku do roku 2003

aż o 47%. Dynamika wzrostu dochodów w stosunku do roku 2004 charakteryzuje się wzrostem wyższym o prawie o 25 % ,w stosunku do 2003 roku prawie o 40%.

Budżet Suchej Beskidzkiej jest budżetem ukierunkowanym przede wszystkim na inwestycje. Spis zadań inwestycyjnych ubiegłorocznego budżetu obejmował 37 tytułów inwestycyjnych. Od czterech lat utrzymywany jest wysoki procentowy udział wydatków inwestycyjnych w ogólnej kwocie budżetu gminy. Świadczyć może o tym kilka wskaźników przedstawionych w sprawozdaniu. W 2005 roku udział tych wydatków wyniósł 30%, w 2004 r. - 28%, w roku 2003 – 25%. Dla porównania w roku 2001 był to udział rządu 19%, a 2000 roku 2,08%.

Wskaźnik udziału wydatków inwestycyjnych w ogólnej kwocie budżetu Suchej, należy do najwyższych wskaźników w kraju. W ubiegłym roku nasze miasto zostało po raz trzeci z rządu nagrodzone statuetką Kazimierza Wielkiego w ogólnopolskim rankingu inwestycyjnym, organizowanym przez dwutygodnik Samorządu Terytorialnego „Wspólnota”, zajmując miejsce w pierwszej trójce wśród miast powiatowych. Również w ubiegłym roku miasto zostało wyróżnione nagrodą pieniężną w wysokości 50 000 zł w konkursie „Ekologiczna Gmina Małopolski”, organizowanym przez Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Konkurs dotyczył inwestycji i działań związanych z ochroną środowiska.

Dominującym działem budżetu była „Oświata i wychowanie” pochłonął on 40 % wydatków ogółem, drugi dział to „Gospodarka komunalna i ochrona środowiska” 14,6 %, trzeci w kolejności dział to „Transport i łączność” - 11,4%

W związku z ciągle rosnącą ilością zadań własnych na które gmina nie otrzymuje dotacji z budżetu państwa, jak również przez brak stabilnego prawa finansowego i ograniczoną swobodę budżetową samorządów, oraz organu wykonawczego, samorządy terytorialne w całej Polsce zmuszone są do stosowania różnego rodzaju nowych sposobów poszukiwania środków finansowych.

W 2005 roku gmina Sucha Beskidzka zdecydowała się na emisję obligacji komunalnych na kwotę 1 200 000 zł, na zadania w zakresie infrastruktury drogowej. Miasto realizowało również zadania w oparciu o środki z Unii Europejskiej, było to zadanie w zakresie rekultywacji składowiska odpadów komunalnych.

Budżet gminy w 2005 roku był zwiększony ogółem o kwotę 3 923 026 zł w związku z tym uchwała budżetowa ulegała kolejnym zmianom, tak aby można było zrealizować na bieżąco wszystkie zadania własne gminy, zadania zlecone i powierzone przez budżet państwa, a także likwidować skutki klęsk żywiołowych po powodzi z sierpnia ubiegłego roku.

Rada Miejska w ciągu roku sprawozdawczego dokonała 9 takich zmian, natomiast na podstawie zarządzeń Burmistrza Miasta zmian tych było 28.

Sprawozdanie z wykonania budżetu gminy zostało pozytywnie zaopiniowane przez Regionalną Izbę

Obrachunkową w Krakowie Zespół Zamiejscowy w Oświęcimiu. RIO pozytywnie zaopiniowała również wniosek Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej o udzielenie absolutorium Burmistrzowi Miasta Sucha Beskidzka Panu Stanisławowi Lichosytwi. Radni jednomyślnie przyjmując uchwałę o udzieleniu absolutorium, podziękowali burmistrzowi brawami na stojąco.

Burmistrz dziękując radzie Miejskiej i wszystkim pracownikom Urzędu oraz jednostek organizacyjnych gminy, którzy bezpośrednio realizują budżet, podkreślił profesjonalizm działań, dzięki któremu udało się zrealizować wiele niezwykle ważnych przedsięwzięć dla miasta i mimo klęsk żywiołowych, jakie nawiedziły nas w ubiegłym roku utrzymać dalsze wysokie tempo rozwoju.

REZOLUCJA W SPRAWIE APELU DO POSŁÓW SEJMU RP O PILNE SPOWODOWANIE PRAC NAD USTAWĄ REPRYWATYZACYJNĄ

Jednym z najbardziej emocjonujących punktów kwietniowej sesji było uchwalenie przez Radę Miejską rezolucji w sprawie apelu do Posłów Sejmu RP. Po odczytaniu przez wiceprzewodniczącą Rady Miejskiej Panią Lucynę Grabowską przygotowanej przez Burmistrza Miasta informacji dotyczącej roszczeń rodziny Tarnowskich, przedstawiającej pełną listę będących obecnie kwestią sporu, oraz obrazującej aktualny stan toczących się w tej sprawie procesów sądowych, Rada Miejska postanowiła wystąpić z apelem do parlamentarzystów, jak również podjęła decyzję o zabezpieczeniu dodatkowych środków finansowych na koszty sądowe.

Na temat roszczeń majątkowych rodziny Tarnowskich względem gminy pisaliśmy dosyć obszernie w poprzednim numerze. Przypomnijmy tylko, że w toczącym się od marca 2001 r., sporze spadkobiercy rodziny Tarnowskich wystąpili do sądu o zwrot nieruchomości, będących częścią tzw. dobra Sucha – Ślemień, które w wyniku reformy rolnej z 1944 r. przeszły na własność Skarbu Państwa, a w latach dziewięćdziesiątych stały się własnością gminy Sucha Beskidzka. W prowadzonych sporach przedstawiciele rodziny Tarnowskich starają się wykazać, że parcele będące dziś przedmiotem sporu nie podlegały dekretowi PKWN ze względu na brak funkcjonalnego związku pomiędzy nimi, a resztą majątku ziemskiego o charakterze rolnym.

W 2004 roku Wojewoda Małopolski wydał decyzję administracyjną, w której stwierdzono, że nie ma podstaw do uznania roszczeń rodziny Tarnowskich m.in. dlatego że nie dokonano parcelacji spornych nieruchomości przed styczniem 1939 r., co wykluczało by ich podleganie dekretowi PKWN, jak również wskazał ścisły związek funkcjonalny między gospodarstwem rolnym a nieruchomościami budowlanymi w tym zakresie, który to związek stanowi meritum toczącego się sporu.

Mimo korzystnej dla gminy decyzji wojewody Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi wbrew przyjętym procedurom i dotychczasowej praktyce na wskutek odwołania rodziny Tarnowskich uchylił w całości decyzję wojewody, uznając ponad trzyletnie postępowanie Wojewody Małopolskiego i wszelki zgromadzony przez niego materiał dowodowy za bezprzedmiotowy. Cała odpowiedzialność za toczący się spór została scedowana na sąd, w opinii ministra bowiem organy administracyjne nie są władne do rozstrzygnięcia w tej materii.

Po roku 2001 orzecznictwo sądów wydających do tej pory wyroki korzystne dla gmin, w wyniku kwestionowania prawomocności przejęcia przez Skarb Państwa na mocy dekretu PKWN spornych nieruchomości, zdecydowanie zaczęło zmierzać w kierunku uwzględniania roszczeń dawnych właścicieli ziemskich. Sąd dając wiarę zeznaniom świadków uznał, że tereny potartaczne znajdowały się w granicach miasta Sucha i była to nieruchomość o przemysłowym charakterze, natomiast pozostałe nieruchomości będące przedmiotem sporu stanowiły tereny budowlane nie mające związku z działalnością rolną.

Problem, z którym boryka się obecnie nasza gmina jest problemem o ogólnopolskim wymiarze. Sytuacja ta jest spowodowana niedoskonałością polskiego prawa w tym zakresie, oraz brakiem ustawowych rozwiązań, co prowadzi niejednokrotnie do sprzecznego i niejasnego orzecznictwa. Przykładem tego może być orzecznictwo Sądu Najwyższego, które jednoznacznie stwierdzając, że stabilność stosunków prawnych i społecznych ukształtowanych w wyniku przeprowadzenia reformy rolnej jest wartością wymagającą ochrony jednocześnie wskazuje prawne ułomności dekretu wprowadzającego tą reformę. Brak prawnych rozwiązań w tej kwestii doprowadził do paradoksalnej sytuacji, w której to samo państwo, które przekazało gminie w latach dziewięćdziesiątych majątek przejęty na mocy dekretu PKWN, wydaje wyroki nakazujące jego zwrot byłym właścicielom, obciążając gminy ogromnymi kosztami sądowymi.

Burmistrz Miasta podkreślając niezwykłą złożoność problemu zwrócił uwagę na dominującą od 2001 roku korzystną dla byłych właścicieli linię orzeczniczą sądów w tego typu sprawach. Sytuację skomplikował również fakt, że od marca tego roku gminy nie są zwolnione z opłat sądowych, więc są zobligowane również do ponoszenia kosztów wszelkiego rodzaju apelacji. Rodzinę Tarnowskich w kwestii sporu z gminą reprezentuje jedna z najbardziej wyspecjalizowanych polskich kancelarii zajmujących się tego typu sprawami, dlatego zaistniała konieczność wynajęcia renomowanej kancelarii prawniczej, mogącej podjąć się prowadzenia tej sprawy w niezwykle niesprzyjających dla gminy warunkach prawnych.

W swoim oświadczeniu Rada Miejska wyraziła intencję, że w przedstawionych sprawach gmina wykorzysta wszelkie możliwe środki prawne w celu zachowania obecnego stanu majątkowego. W chwili obecnej gminę Sucha Beskidzka reprezentuje w tym sporze warszawska kancelaria Drzewiecki i spółka, która złożyła już m.in. odpowiedź na pozew dotyczą-

cy terenów obok zamku i apelację w sprawie terenów potartacznych.

Kierując się przekonaniem, że najgorszą możliwą decyzją byłoby zaniechanie działań, które pozwoliłyby zachować gminie własność spornych nieruchomości, mających ogromne znaczenie dla miasta nie tylko ze względów strategicznych i inwestycyjnych, lecz również społecznych, Rada Miejska w celu zabezpieczenia środków jednomyślnie uchwaliła zmiany w budżecie. Na cele obsługi zastępstwa procesowego przeznaczono kwotę 120 tys. zł. Są to środki, które były pierwotnie przeznaczone na remonty zamku, których zasadność w obecnej sytuacji stanęła pod znakiem zapytania.

Oprócz podjęcia wszelkich możliwych działań prawnych Rada Miejska postanowiła podjąć również rezolucję w formie uchwały, która wysłana została imiennie do wszystkich posłów na sejm RP, do ministerstw, do ważniejszych mediów w Polsce. Celem rezolucji jest zwrócenie uwagi opinii publicznej i parlamentu na ten ogromny problem o wymiarze ogólnopolskim. Rezolucja stanowi apel o jak najszybsze podjęcie prac nad ustawą reprivatyzacyjną. Burmistrz przeczytał treść apelu, który cytujemy poniżej w całości:

Zwracamy się do Posłów Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z apelem o pilne spowodowanie wznowienia prac nad ustawą reprivatyzacyjną, która ostatecznie ureguluje sytuację własnościową nieruchomości przejętych przez Skarb Państwa po II wojnie światowej na mocy dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 roku.

Przez szereg lat dominował w społeczeństwie polskim pogląd, że wszelkie roszczenia byłych właścicieli stanowią wyzwanie dla władzy ustawodawczej, która w ramach ochrony bytu ekonomicznego i społecznego obywateli, wyznaczy właściwą drogę naprawiania krzywd osób pozbawionych własności w ramach tzw. nacjonalizacji.

W ramach tzw. komunalizacji, Skarb Państwa przekazał gminie Sucha Beskidzka szereg znacjonalizowanych po wojnie nieruchomości, w tym obiekty zabytkowe.

Zmiany ustrojowe w naszym kraju i jednocześnie brak w dalszym ciągu ustawy reprivatyzacyjnej spowodował, że spadkobiercy byłych właścicieli wytoczyli przeciwko Gminie z powództwa cywilnego procesy o zwrot wielu nieruchomości o najbardziej strategicznym znaczeniu dla funkcjonowania i dalszego rozwoju miasta.

Od czasu wprowadzenia dekretu o reformie rolnej upłynęło już ponad sześćdziesiąt lat, zmiany o charakterze społecznym i ekonomicznym, jakie nastąpiły w tym okresie nie tylko w Suchej Beskidzkiej, stały się nieodwracalne, dlatego dzisiaj trudno sobie wyobrazić przywrócenie stanu pierwotnego, poprzez zwrot w dużej części zagospodarowanych już na potrzeby lokalnej społeczności nieruchomości.

Niestety, w chwili obecnej sytuacja jest dramatyczna, toczące się sprawy w sądach powszechnych nabrały w ostatnich miesiącach przyspieszenia, spadkobiercy poprzednich właścicieli starają się udowodnić przed sądami, że poszczególne nieruchomości nie miały funkcjonalnego związku z Folwarkiem Sucha. W kilku przypadkach zapadły już wyroki w pierwszej instancji, nakazujące Gminie Sucha Beskidzka zwrot części majątku spadkobiercom byłych właścicieli. Dodatkowo Gmina, oprócz ponoszenia ogromnych jak na swoje możliwości kosztów pełnomocnictw procesowych, jest obciążana przez sądy kosztami procesowymi. Z drugiej strony, zachowanie bierności przez władze samorządowe niewątpliwie doprowadziłoby do utraty majątku niezbędnego do dalszego rozwoju miasta, a ponadto postawienia zarzutu niewłaściwej dbałości o powierzone mienie gminne.

Nadmienić należy, że w przypadkach orzeczenia przez sądy wyroków nakazujących zwrot nieruchomości, zobowiązania zarówno Skarbu Państwa jak i Gmin mogą ulec dodatkowemu zwiększeniu o wartość roszczeń z tytułu utraczonych korzyści, dochodzonych na podstawie kodeksu cywilnego.

Bierność władzy ustawodawczej w zakresie uregulowania kwestii reprivatyzacyjnych stawia władze miasta w niezwykle trudnym położeniu. Zapewne w podobnej sytuacji są również inne Gminy i instytucje państwowe, które oczekują na odpowiednie regulacje prawne.

Sucha Beskidzka, jest niespełna dziesięcioletnim miastem, które posiada relatywnie skoncentrowaną zabudowę. Charakter położenia geograficznego miasta (tereny górskie) wymusza ograniczenie obszarów tzw. centrum administracyjnego, ekonomicznego i kulturalnego. Miasto nie posiada alternatywnych terenów, na których można przeprowadzić planowane procesy inwestycyjne. Położenie spornych nieruchomości, blokowanych od kilku lat z powodu roszczeń spadkobierców byłych właścicieli, stanowi hamulec dla jakichkolwiek działań zmierzających do dalszego rozwoju miasta w obrębie jego „centrum”. Okoliczności te wpływają na wyjątkowość toczących się postępowań sądowych przeciwko Gminie Sucha Beskidzka.

Dzisiaj można tylko zapytać, czy gminy nie poniosą większych strat w swoim majątku, tracąc cenne nieruchomości, decydujące często o ich rozwoju, ponosząc koszty procesów sądowych, zamiast np. wypłacić ewentualne odszkodowania byłym właścicielom określone w ustawie reprivatyzacyjnej. Paradoksem dziejowym jest fakt, że za brak poszanowania rudymenarnych wartości państwa prawa przez władze PRL, w chwili obecnej znów zapłacą społeczność lokalne, które łóżąc przez ostatnie dziesięciolecie daniny na rzecz samorządów, poniosą koszty procesów oraz utracą zainwestowane mienie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe argumenty, zwracamy się z apelem do Posłów Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej o podjęcie wszelkich możliwych działań zmierzających do jak najszybszego uchwalenia ustawy reprivatyzacyjnej.

DLACZEGO DZIECI NIE CHCĄ PŁYWAĆ?

Na kwietniowej sesji Rada Miejska podjęła uchwałę w sprawie dofinansowania działalności krytej pływalni. W budżecie zabezpieczono na ten cel kwotę 100 tys. zł. W ubiegłym roku miasto wydało na dofinansowanie basenu 137 tys. zł. W ramach współfinansowania gmina zapewniała uczniom wszystkich suskich szkół podstawowych i gimnazjum darmowe wejściówki na basen, jeden raz w miesiącu.

Wbrew pozorom zainteresowanie bezpłatnym korzystaniem z pływalni jest wśród uczniów zaskakująco małe. Problem dotyczy głównie młodzieży z największej miejskiej szkoły Zespołu Szkół – Szkoła Podstawowa i Gimnazjum, dlatego też burmistrz miasta postanowił od maja 2006 r. wstrzymać finansowanie darmowych wejściówek na basen dla uczniów tej szkoły.

Trudno znaleźć racjonalne powody tego braku zainteresowania, bowiem frekwencja podczas zajęć na pływalni wśród uczniów pozostałych suskich szkół podstawowych jest całkiem przyzwoita. W kwietniu na ogólną liczbę 844 dzieci i młodzieży z Zespołu Szkół nr 1 z zajęć na basenie skorzystało 55 uczniów, stanowi to zaledwie ok. 6,5%. Tymczasem ze Szkoły Podstawowej nr 2, na 255 uczniów na basenie było 127 czyli ok. 50%, a ze Szkoły Podstawowej nr 3 z 82 uczniów, z jednej godziny na basenie skorzystało 44 czyli ok. 54%.

Wicedyrektor suskiej „jedyńki” Piotr Leśniakiewicz starając się wytłumaczyć przyczyny tej sytuacji poinformował, że w tej sprawie wielokrotnie przeprowadzono rozmowy zarówno z uczniami jak i rodzicami, wskazując przy tym również zdrowotne zalety pływania. Niestety, jak się okazuje ok. 10% uczniów tej szkoły ma całoroczne zwolnienia lekarskie z lekcji WF, wielu też przynosi zwolnienia wystawione przez rodziców, a nauczyciel nie ma prawa tych zwolnień kwestionować.

Według burmistrza przyczyna tkwi w niewłaściwej organizacji tych zajęć i braku odpowiedniego zmotywowania uczniów, co jak pokazuje przykład pozostałych dwóch szkół jest możliwe. Być może gdyby alternatywą dla uczniów, którzy nie chcą iść na basen były np. zajęcia sportowe na stadionie, a nie jak do tej pory zajęcia w świetlicy, frekwencja wzrosłaby dosyć szybko. Burmistrz zapowiedział, że możliwe jest przywrócenie tego dofinansowania, wymaga to jednak zarówno od uczniów jak i nauczycieli „jedyńki” poważnego potraktowania sprawy, w tej chwili bowiem wydawanie pieniędzy podatnika na „wymuszone” zajęcia jest całkowicie niezasadne.

RED

INFORMACJA DOTYCZĄCA ROSZCZEŃ MAJĄTKOWYCH RODZINY TARNOWSKICH

I.

Na mocy dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej rodzina Tarnowskich utraciła swój majątek. Nieruchomości ziemskie stanowiące własność lub współwłasność osób fizycznych bądź prawnych, jeżeli ich łączny obszar przekraczał 100 ha powierzchni, przeznaczone były na cele tej reformy. Z mocy prawa przeszły one na rzecz Skarbu Państwa. Juliusz hr. Tarnowski posiadał majątność ziemską, tzw. *Dobra Sucha – Ślemień*, obejmujące łącznie 6.033 ha lasów i 329 ha użytków rolnych. Sama powierzchnia folwarku „Sucha” wyniosła 167 ha.

Spadkobiercy prawni hr. Tarnowskiego w prowadzonych sporach sądowych chcą udowodnić, że parcele oraz nieruchomości nie podlegały dekretowi PKWN, z uwagi na brak związku funkcjonalnego pomiędzy nimi, a resztą majątku ziemskiego. Aby dowieść przed sądem, że dane nieruchomości nie posiadają takiego związku, strony muszą powoływać świadków, którzy w zeznaniach mogą zaświadczyć o charakterze danej nieruchomości w okresie przed II wojną światową. Jak trudny i niejednoznaczny jest to spór, świadczyć może linia orzecznictwa naszych sądów, które do końca lat 90-tych w przeważającym stopniu orzekały na korzyść Skarbu Państwa i Gmin, natomiast po 2000 roku następuje zmiana orzecznictwa.

Z analizy wyroków sądowych w sprawach analogicznych do prowadzonych przeciwko Gminie Sucha Beskidzka nasuwa się linia orzecznicza z której m.in. wynika:

Zakres przedmiotowy art. 2 ust. 1 lit. „e” dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (j.t. - Dz. U. z 1945 r. Nr 3, poz. 13; zm.: Dz. U. z 1957 r. Nr 39, poz. 172 i z 1968 r. Nr 3, poz. 6) **nie obejmuje tych nieruchomości ziemskich lub ich części, które przed dniem 1 września 1939 r. zostały rozparcelowane z przeznaczeniem na działki budowlane. Z chwilą zatwierdzenia parcelacji utraciły one charakter nieruchomości ziemskich bez względu na to, kiedy w następstwie parcelacji własność tych działek została prawnie przeniesiona na ich nabywców.**

Już w dniu 4 maja 1990 r. Rzecznik Praw Obywatelskich wyraził pogląd, iż nieruchomość ziemska lub jej część, która została rozparcelowana przed dniem 1 września 1939 r., **utraciła swój dotychczasowy charakter rolny**, z chwilą dokonania parcelacji na gruncie i uwidocznienia w księgach wieczystych dokonanego podziału oraz urządzenia ksiąg wieczystych dla poszczególnych działek.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 lit. „e” powołanego dekretu PKWN z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej - zwanego dekretem - na cele tej reformy zostały przeznaczone m.in. takie nieruchomości ziemskie, które stanowiły własność albo współwłasność osób fizycznych lub prawnych, jeżeli ich łączny rozmiar przekraczał bądź 100 ha powierzchni ogólnej, bądź 50 ha użytków rolnych, a na terenie ówczesnych województw poznańskiego, pomorskiego i śląskiego - jeśli ich rozmiar łączny przekraczał 100 ha powierzchni ogólnej, niezależnie od wielkości użytków rolnych tej powierzchni. Wszystkie nieruchomości ziemskie przeznaczone na cele reformy rolnej, jak wynika z dalszej treści powołanego przepisu, przeszły bezzwłocznie, bez żadnego wynagrodzenia, w całości na własność Skarbu Państwa. W art. 2 ust. 2 dekretu za nieważne zostały uznane te działy prawne lub fizyczne nieruchomości ziemskich wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. „e”, które zostały dokonane po dniu 1 września 1939 r.

Dekret stanowił ponadto w art. 1 ust. 1, że reforma rolna jako konieczność państwowa i gospodarcza będzie realizowana zgodnie z zasadami Manifestu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego. W samym zaś Manifestie stwierdzono, że w celu urzeczywistnienia szerokiej reformy rolnej zostanie utworzony Fundusz Ziemi, w skład którego wejdą m.in. „ziemie gospodarstw obszarnczych” o powierzchni 50 ha bądź 100 ha.

W opinii sądów analiza przepisów dekretu prowadzi do wniosku, że intencją ustawodawcy było przeznaczenie na cele reformy rolnej **tych nieruchomości lub ich części, które są lub mogą być wykorzystane do prowadzenia działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej, zwierzęcej, sadowniczej, z tym że przez inne podmioty.**

Zdaniem sądów na cele reformy rolnej nie przeznaczano nieruchomości nie mających charakteru rolnego, a więc m.in. działki budowlane (nie pozostające w funkcjonalnej łączności z gospodarstwem rolnym), wydzielone prawnie lub fizycznie przed 1 września 1939 r. (art. 2 ust. 2 dekretu). Działki, wydzielone przed 1 września 1939 r. przez właściciela na potrzeby budownictwa mieszkaniowego z obszaru jego nieruchomości ziemskiej poprzez przedstawienie projektu parcelacji i zatwierdzenie tego projektu przez właściwą władzę administracyjną w dniu wejścia w życie dekretu, stanowiły odrębne od nieruchomości ziemskich przedmioty własności, nie podlegające przejściu przez Skarb Państwa na podstawie art. 2 ust. 1 lit. „e” tegoż dekretu.

Niedoskonałość polskiego wymiaru sprawiedliwości niewątpliwie rzutuje na rozpatrywanie roszczenia rodziny Tarnowskich przez nasze sądy. Świadczyć mogą o tym poglądy wyrażone przez Sąd Najwyższy i Trybunał Konstytucyjny. Z jednej strony zdaniem najwyższej władzy sądowniczej, stosunki prawne ukształtowane przez dziesięciolecia, oparte na przepisach dekretu o przeprowadzeniu reformy rolnej stanowią **ważny składnik bytu ekonomicznego i społecznego narodu, nie mogą być zatem destabilizowane, a naprawienie krzywd historycznych jest zadaniem władzy ustawodawczej.**

Analizując orzecznictwo Sądu Najwyższego czytamy również, że stabilność stosunków prawnych i społecznych ukształtowanych w wyniku przeprowadzenia reformy rolnej jest **wartością wymagającą ochrony.**

Z drugiej strony ten sam Sąd Najwyższy twierdzi, iż nie sposób nie dostrzegać prawnych ułomności dekretu, poczynając od legitymacji stanowiących go organów, aż po sposób przeprowadzania reformy rolnej.

Konsekwencją takiego dwuznacznego podejścia do sprawy jest zamęt spowodowany niejednorodnym orzecznictwem, który jest potęgowany brakiem stosownych przepisów regulujących kwestie reprivatyzacji.

II.

Spór o nieruchomości położone na terenie naszego miasta toczy się **od marca 2001 r.**, kiedy to spadkobiercy rodziny Tarnowskich złożyli wniosek do Wojewody Małopolskiego w sprawie odzyskania utraconego mienia. Postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie doprowadziło do zgromadzenia obszernego materiału dowodowego, na podstawie którego Wojewoda Małopolski w sierpniu 2004 r. wydał decyzję administracyjną.

W decyzji tej stwierdzono, że **nie ma podstaw do uznania roszczeń rodziny Tarnowskich** m.in. dlatego, iż nie dokonano wymaganej przez prawo parcelacji spornych nieruchomości w okresie przed 1 stycznia 1939 r.

Dodatkowym argumentem przemawiającym na korzyść Gminy zdaniem Wojewody było wystąpienie związku funkcjonalnego pomiędzy nieruchomościami budowlanymi, a gospodarstwem rolnym. W omawianej decyzji wojewoda wskazuje jednoznacznie, że pomiędzy parcelami budowlanymi, w tym zespołem pałacowo – parkowym, a pozostałą częścią majątku ziemskiego, można wyróżnić szereg powiązań natury faktycznej i prawnej.

W tym miejscu, abstrahując od linii orzeczniczej sądów czy organów administracji państwowej, warto przytoczyć reguły logicznego myślenia odnoszące się do rozpatrywanego sporu. Jak wspomniano na wstępie, meritum sporu stanowi związek funkcjonalny poszczególnych nieruchomości z gospodarką rolną. Spadkobiercy rodziny Tarnowskich starają się wykazać, że nie istnieje taka zależność. Posługując się przykładem Zamku Suskiego, trudno sobie wyobrazić prawidłowe funkcjonowanie na nieruchomości ziemskiej bez ośrodka centralnego i na odwrót – istnienie ośrodka

centralnego (Zamku Suskiego) bez dochodów pochodzących z gospodarstwa rolnego. Dlatego w każdym przypadku kwestionowanie związku funkcjonalnego między bazą gospodarstwa (zamkiem lub inną nieruchomością), a pozostałymi nieruchomościami ziemskimi jest nieuzasadnione i stanowi zaprzeczenie zdroworozsądkowej logice.

Wyrażony pogląd został w pełni zaakceptowany przez Wojewodę Małopolskiego, który przytoczył szereg dowodów wskazujących na powiązania spornych nieruchomości z gospodarką rolną.

Mimo korzystnej dla Gminy decyzji administracyjnej Wojewody Małopolskiego sprawa została nader skomplikowana wraz z rozpatrzeniem przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi odwołania od niniejszej decyzji.

Minister Rolnictwa wbrew przyjętym procedurom i dotychczasowej praktyce uchylił zaskarżoną decyzję w całości i umorzył postępowanie prowadzone przez Wojewodę Małopolskiego.

Stanowisko to zostało oparte o argument niewłaściwości drogi administracyjnej w przedmiotowym sporze. Inaczej mówiąc Minister Rolnictwa stwierdził, że organy administracyjne nie są władne do rozstrzygnięcia podobnych spraw i całą odpowiedzialność za toczyący się spór scedował na sądy powszechne. W wyniku tej decyzji trzy i pół letnie postępowanie Wojewody Małopolskiego zostało uznane za bezprzedmiotowe i wszelkie argumenty i środki dowodowe przeprowadzone w tym postępowaniu straciły swój walor prawny.

Trudno znaleźć argumenty przemawiające za trafnością decyzji Ministra Rolnictwa. Z dogłębnej analizy postępowań administracyjnych prowadzonych od początku lat 90-tych do chwili obecnej, podobne spory w zdecydowanej większości kończyły i kończą się wydaniem merytorycznej decyzji przemawiającej za jedną ze stron.

Należy nadmienić, iż decyzja Ministra Rolnictwa, wiąże wszystkie sądy rozpatrujące roszczenia rodziny Tarnowskich, tym samym w chwili obecnej cały materiał dowodowy jest po raz kolejny rozpatrywany przez sądy powszechne, które zgodnie z art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, oceniają wiarygodność i moc dowodów **według własnego przekonania** na podstawie zebranych materiałów.

Jak widać po pierwszych wyrokach, które odwracają dotychczasową linię orzeczniczą na niekorzyść Gminy, sądy nie uznają związków funkcjonalnych poszczególnych nieruchomości ziemskich z gospodarstwem rolnym.

III.

Sprawy dotyczące bezpośrednio Gminy Sucha Beskidzka:

1. Budynek przy ul. Mickiewicza 40 (obok dworca PKS-u)

Według zeznań świadków w drewnianym budynku przy ul. Mickiewicza 40, na działce ewidencyjnej nr 9526/16 o powierzchni 0,1368 ha znajdowała się

ochronka siostr „Szarytek”. W dniu 28 grudnia 2004 r. zapadł korzystny dla Gminy Sucha Beskidzka wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie, który oddalił powództwo rodziny Tarnowskich dotyczące przedmiotowego budynku. W skutek złożonej przez Tarnowskich apelacji, Sąd Apelacyjny w Krakowie zmienił wyrok, nakazując Gminie zwrot nieruchomości. Na przedmiotowy wyrok w dniu 25 listopada 2005 r. Gmina złożyła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego. Do chwili ostatecznego rozstrzygnięcia budynkiem administruje krakowska kancelaria adwokacka prowadząca sprawy rodziny.

2. Teren potartaczny

W marcu 2006 r. Krakowski Sąd Okręgowy poparł roszczenia rodziny Tarnowskich uznając, że tereny potartaczne o łącznej powierzchni 6,8 ha gruntów, położone w centrum miasta, stanowiące działki ewidencyjne o numerach: 9675/80, 9675/81, 9675/75, 9675/76, 9675/78, 9675/5, 9675/7, 9526/15, 9526/17, zostały bezprawnie objęte dekretem reformy rolnej. Tereny te stanowią bardzo cenny obszar strategiczny dla dalszego rozwoju miasta, tymczasem wszelkie inwestycyjne działania Gminy na tym terenie zostały zatrzymane. Zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego, grunty te są przeznaczone pod budownictwo wielorodzinne, połączone z sektorem usługowym, na co również ma wpływ sąsiedztwo pasażu handlowego, który istotnie przeobraził nieciekawą krajobraz tej części miasta w miejsce atrakcyjne dla mieszkańców Suchoj Beskidzkiej, stanowiące cenną wartość historyczną i gospodarczą.

W niniejszej sprawie Gmina złożyła apelację, nie zgadzając się z wyrokiem sądu I instancji.

3. Budynek przy ul. Mickiewicza 20

Również w marcu 2006 r. Krakowski Sąd Okręgowy poparł roszczenia rodziny Tarnowskich, dotyczące budynku byłego przedszkola samorządowego wraz z parkiem jordanowskim, położonego na działce ewidencyjnej nr 9502/2 o powierzchni 0,8236 ha.

Wyrok zapadł w pierwszej instancji i nie jest jeszcze prawomocny. I także w tym przypadku, gdy tylko będzie uzasadnienie wyroku, Gmina będzie odwoływać się do Sądu Apelacyjnego, a jeżeli wystąpi taka potrzeba – zostanie złożona kasacja do Sądu Najwyższego.

4. „Czerwona kamienica”

Złożono również pozew dotyczący terenu położonego między Nadleśnictwem, a zamkiem. Są to działki ewidencyjne o numerach: 9421/14 i 9422 o łącznej powierzchni 1,7147 ha. Obecnie w tym miejscu mieści się parking, jest to również miejsce imprez plenerowych. Niegdyś był to teren gospodarczy, gdzie stała tzw. „czerwona kamienica”.

5. Mickiewicza 38 – PTTK

W dniu 24.04.2006 r. złożono kolejny pozew przeciwko Gminie Sucha Beskidzka oraz Polskiemu Towarzystwu Turystyczno Krajoznawczemu, dotyczący

nieruchomości o łącznej powierzchni 1267 m². Nieruchomość ta stanowi własność Gminy Sucha Beskidzka, natomiast PTTK jest użytkownikiem wieczystym spornej parceli.

6. Zespół Zamkowo – Parkowy

Niepewna jest sytuacja Zespołu Zamkowo – Parkowego. Po przejściu w 1996 r. zabytkowej nieruchomości składającej się z działek ewidencyjnych o numerach: 9417/14, 9418/3, 9421/10, 9421/11 o łącznym obszarze 6,4500 ha, Gmina poniosła duże nakłady, aby z tego obiektu stworzyć często odwiedzane przez mieszkańców miasta i przybywających do nas gości miejsce. Zespół Zamkowo – Parkowy tętni życiem, mieszczą się w nim różne instytucje oraz prowadzą swoją działalność podmioty prywatne. W zaniedbanym parku wykonano cięcia pielęgnacyjne, zadbano o duży staw, wykonano alejki spacerowe i dodatkowe wejście w ogrodzeniu z kamienia.

W 2005 r. w Sądzie Rejonowym w Suchej Beskidzkiej na wniosek jednego ze spadkobierców, rozpoczęło się postępowanie o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym.

W przedstawionych sprawach Gmina wykorzysta wszystkie możliwe środki prawne w celu zachowania obecnego stanu majątkowego.

Nie jest to jednak pełna lista roszczeń. Ostatnio dołączyły do niej sprawy o zwrot **starego browaru (budynek WZGS-u)**. Pod koniec 2004 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił pozew, w którym Tarnowscy domagali się zwrotu 130 ha lasów w Nadleśnictwie Sucha Beskidzka argumentując ten fakt, że zostały one bezprawnie im zabrane i przekazane na rzecz Skarbu Państwa w 1944 r.

Argumenty jakie pojawiają się w wyrokach sądowych dotyczących Gminy Sucha Beskidzka:

- stwierdzanie, że Skarb Państwa nigdy skutecznie nie nabył przedmiotowej nieruchomości na własność na mocy dekretu PKWN, również wszelkie dalsze dyspozycje nieruchomością były dokonywane bez podstawy prawnej, co rodziło ich bezskuteczność. Zatem w opinii sadu nieruchomość w dalszym ciągu stanowi własność następców prawnych. Jeśli zatem Skarb Państwa nie był właścicielem przekazywanego Gminie mienia to również gmina nie nabyła prawa własności.

Sąd uznał że odebranie nastąpiło wbrew przepisom dekretu, należy zatem przyjąć, że państwo nie nabyło skutecznie własności tej nieruchomości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, z których wynika m.in., że nieruchomość (tereny potartaczne) znajdowała się w granicach administracyjnych miasta Sucha i miała charakter przemysłowy, natomiast pozostałe nieruchomości, o które toczony jest spór, stanowiły tereny budowlane nie mające związku z działalnością rolną.

- Tarnowscy przywołali również argumenty za niekonstytucyjnością dekretu PKWN o przeprowadzeniu reformy rolnej.

IV.

Nie ma wątpliwości, że ponad sześćdziesiąt lat temu, rodzinie Tarnowskich i również innym, wyrządzono wielką krzywdę wprowadzając dekret PKWN. Jest to jednak akt prawny, którego nikt dotąd nie uchylił, więc nadal obowiązuje. Państwo polskie skonfiskowało majątek właścicielom ziemskim, który kilkanaście lat temu przekazało samorządom. Powstała więc absurdalna sytuacja, otóż sądy powszechne, które reprezentują to samo Państwo teraz, na mocy wydawanych wyroków odbierają ten majątek Gminie, w dodatku obciążając je ogromnymi kosztami sądowymi. Z całą pewnością już dawno te kwestie powinny być uregulowane odpowiednią ustawą, przez Sejm Rzeczypospolitej, określając ewentualne odszkodowania i wskazanie kto ma je wypłacać. Nasi południowi sąsiedzi – Czesi, zrobili to skutecznie już dawno, nasz ustawodawca wydaje się nie dostrzegać tego skomplikowanego problemu, pozostawiając Gminy samym sobie.

V.

Dzisiaj można tylko zapytać czy gminy nie poniosą większych strat w swoim majątku, tracąc cenne nieruchomości, decydujące często o ich rozwoju, ponosząc koszty procesów sądowych, zamiast np. wypłacić określone w ustawie reprivatyzacyjnej odszkodowanie byłym właścicielom. Paradoksem dziejowym jest fakt, że Gminy w wielu przypadkach przejęły od Skarbu Państwa nieruchomości w dobrej wierze, inwestując w nie spore środki finansowe. W tym miejscu nasuwa się również myśl, co rodzina spadkobierców zrobi z ewentualnie odzyskanym majątkiem, czy zainvestuje w nieruchomości, co raczej jest mało prawdopodobne, czy je po prostu sprzeda przy najbliższej okazji.

KONSERWATOR

PARK ZAMKOWY TO BEZ WĄTPIENIA JEDNO Z NAJPIĘKNIEJSZYCH MIEJSC W MIEŚCIE. ODNOWIONE ALEJKI, WYŁOŻONE GRANITOWĄ KOSTKĄ, STYLOWO POŁĄCZONĄ Z PIASKOWCEM, WYCZYSZCZONY I ZARYBIONY STAW, ZADBANY DRZEWOSTAN, UPORZĄDKOWANE TRAWNIKI TO EFEKT PRACY WIELU OSÓB, KTÓRE CODZIENNIE DBAJĄ O UTRZYMANIE CZYSTOŚCI I PORZĄDKU.

W ramach programu „Konservator” przez okres 6 miesięcy, począwszy od maja przy pracach w zespole zamkowo - parkowym

zostało zatrudnionych osiem bezrobotnych osób. Pomińmo, że na terenie parku do tej pory wykonano już wiele prac, aby tak duży obszar

utrzymać w należytym porządku, nasza Gmina wzięła udział w programie KONSERWATOR. Jego głównym organizatorem jest Województwo Małopolskie. Jest programem rynku pracy, a jego beneficjanci czyli osoby bezrobotne, aktywizowane są przy pracach związanych z zabezpieczeniem, utrzymaniem i odnową substancji zabytkowej na terenie całego województwa. Wniosek naszej Gminy uzyskał pozytywną ocenę Komisji Oceny Wniosków i uchwałą Zarządu Województwa Małopol-

skiego został przyjęty do finansowania ze środków Funduszu Pracy w wysokości 25.296,48 zł. Kwota ta w całości pokryje koszty zatrudnienia.

Aby przekonać się jak pięknie o tej porze roku wygląda park należy wybrać się na krótki spacer.

Można tu naprawdę odpocząć od codzienności, co doceniło już wiele osób, zarówno mieszkańców, którzy często przychodzą tu z dziećmi jak i turystów odwiedzających zamek. Naprawdę warto!

BARBARA WOŹNIAK

TERMOMODERNIZACJA MIEJSKIEJ PRZYCHODNI ZDROWIA

OKRES WIOSNY SPRZYJA DZIAŁANIOM INWESTYCYJNYM W MIEŚCIE. PO REMONTACH DRÓG, KTÓRE ZYSKAŁY NOWĄ BEZPIECZNĄ NAWIERZCHNIĘ PRZYSZŁA KOLEJ NA BUDYNKI UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ. JUŻ NIEBAWEM ROZPOCZNIE SIĘ TERMOMODERNIZACJA MIEJSKIEJ PRZYCHODNI ZDROWIA.

Rada Miejska podczas ostatniej sesji podjęła uchwałę w sprawie zaciągnięcia pożyczki w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Krakowie w wysokości 150 tys. zł, dzięki której możliwa będzie realizacja tego zadania. Planowany koszt termomodernizacji szacowany jest na ok. 200 tys. zł. Przychodnia na ten cel przeznaczy środki własne w wysokości 45 tys. zł. W ramach zadania wykonane będzie docieplenie ścian budynku 10 cm. warstwą styropianu

wraz z nałożeniem tynku elewacyjnego oraz wymianą towarzyszącej infrastruktury jak: rynny, parapety, uzupełnienie schodów. MPZ to dwubryłowy zwarty kompleks budynków, zróżnicowanych pod względem wysokości w kształcie litery T. Jego ocieplenie, poza oczywistymi efektami, ujednolici i ożywi bryłę, wpływając na estetykę tego ważnego, położonego w centrum osiedli mieszkaniowych obiektu. Efektem dotychczasowych prac modernizacyjnych, przeprowadzonych w MPZ

jest m.in. ekologiczna kotłownia gazowa. Wymianie uległa także stolarka okienna, remonty objęły także po-

mieszczenia usytuowane na parterze budynku oraz sanitariaty. Obecnie trwają przygotowania do uruchomienia procedury przetargowej. Coraz bardziej cieszy fakt, że w naszym mieście coraz więcej osób prywatnych, wspólnot mieszkaniowych i instytucji dba o estetykę swoich budynków, które zyskują nowe, estetyczne i mile dla oka elewacje o śmiałych zestawach kolorystycznych, eliminując tym przygnębiającą szarżyznę minionego okresu.

SUSKI SZPITAL W NOWEJ SZACIE

SZPITAL W SUCHEJ BESKIDZKIEJ TO PRAWDZIWA WIZYTÓWKA MIASTA. WYSOKI POZIOM ŚWIADCZONYCH USŁUG MEDYCZNYCH, PRESTIŻOWE CERTYFIKATY AKREDYTACYJNE ORAZ WYSOKIE MIEJSCA W OGÓLNOPOLSKICH RANKINGACH MEDYCZNYCH ŚWIADCZĄ NA KORZYŚĆ TEJ NAJWIĘKSZEJ PLACÓWKI SŁUŻBY ZDROWIA W REGIONIE.

Ostatnie przeprowadzone prace modernizacyjne wpłynęły nie tylko na estetykę bryły budynku, ale również na poprawę komunikacji wewnątrz obiektu. Zastosowane rozwiązania, dzięki którym zmodernizowane zostało wejście główne, przebudowa hollu z rejestracją oraz powstały na parterze ciąg pasażu handlowego to najbardziej widoczne efekty zmian. Szpital zyskał odpowiednie docieplenie, a termomodernizacja oprócz ścian zewnętrznych objęła również stropy.

Wykonane prace były konsekwencją decyzji jakie podejmowaliśmy kilka lat temu. Decyzja o uruchomieniu Szpitalnego Oddziału Ratunkowego spowodowała konieczność zlikwidowania głównego wejścia do szpitala, które poprzednio znajdowało się właśnie w tym miejscu. Trzeba je było przenieść i zlokalizować w Bloku Przychodni Specjalistycznej. Niestety,

do szpitala trzeba było wchodzić przez mało reprezentacyjny, ciemny korytarz, w którym zlokalizowane były szatnie personelu. Nie było więc rady, poszukaliśmy nowego miejsca na szatnie, przenieśliśmy je, na uwolnionej powierzchni postanowiliśmy zlokalizować działalność handlowo-usługową, wykonany został projekt, wybrany wykonawca i ogłoszony ustny przetarg na wynajęcie powierzchni. Wynajęcie powierzchni wiązało się z pokryciem kosztów

remontu i adaptacji pomieszczeń przez wynajmującego. W ten sposób udało się pozyskać środki na wykonanie większości prac. – mówi Dyrektor Szpitala Marek Haber.

Uwagę zwraca elewacja szpitala, która poprzez kolorystykę, płynnie łączącą kontrast barw ciepłych i zimnych straciła dawną surowość. Całkowitej wymianie uległa również stolarka okienna. Ciężka bryła obiektu zyskała swoistą dynamikę poprzez nowoczesną, a zarazem ergonomiczną formę wejścia

głównego przy bloku C., która przypomina styl Gaudiego. Zadaszone wejście wraz z obustronnymi balkonami jest dostosowane dla potrzeb osób niepełnosprawnych, którzy by dostać się na dany oddział, mogą skorzystać z nowoczesnej, całkowitej oszklonej windy, która mieści się po prawej stronie schodów. Schody wejściowe są podgrzewane. Rejestracja szpitala również zyskała nową jakość. Dzięki zwiększonej powierzchni, zdecydowanej poprawie uległa przestrzeń komunikacyjna tej części parteru. Poczekalnie wyposażone zostały w wygodne fotele, telefon, bankomat i punkt kserograficzny dla pacjentów, co jest bardzo dużym udogodnieniem dla korzystających z usług szpitala. Również usytuowanie w tej części parteru pasażu z punktami handlowymi, gdzie działalność rozpoczynają m.in.: sklep ortopedyczny, optyczny, kawiarenka, sklepy z odzieżą, kiosk z prasą itp., ułatwi życie zarówno pacjentom jak i personelowi oraz obsłudze szpitala, którzy na miejscu mogą zaopatrzyć się w przedmioty codziennego użytku. Kolejnym przedsięwzięciem zrealizowanym w ubie-

głym roku był remont Zakładu Diagnostyki Laboratoryjnej. W związku z przeprowadzonymi pracami modernizacyjnymi dokonanych zostało wiele zmian organizacyjnych, m.in.: przeniesiono szatnie dla personelu, Centralę Telefoniczną, Poradnię Medycyny Pracy, Dział Marketingu, Ksero i Plastyka oraz pomieszczenia

związkowe. W pracowni RTG przeprowadzone zostały prace związane z wzmocnieniem wytrzymałości stropu. Zmodernizowany został również aparat do wykonywania tomografii komputerowej, aparat jednorzędowy został zastąpiony sześciorzędowym. Jedną z sal na Oddziale Neurologicznym zaadoptowana została dla potrzeb pododdziału udarowego. Przeprowadzony został również remont gabinetu zabiegowego na Oddziale Neonatologicznym. Zmodernizowane zostały także pomieszczenia Zakładu Patomorfologii w tym przechowalnia zwłok.

W roku 2006 prace związane z termomodernizacją obejmą także szpitale w Makowie

Podhalańskim i w Jordanowie. Koszty inwestycji szacowane są na ok. 5 mln zł., przy czym należy podkreślić, że sporą ilość funduszy na ten cel Szpital pozyskał z PFRON-u i programów Ochrony Środowiska. Suski ZOZ w ramach złożonego wniosku stara się także o dotacje z tzw. Funduszy Norweskich. Zmiany obejmą także sposób rejestracji i ewidencjonowania

danych. Zapewne już w przyszłym roku do poradni specjalistycznych wprowadzona zostanie rejestracja internetowa, gdzie za pomocą poczty elektronicznej, będzie można zarejestrować się do danego specjalisty. Informatyzacji ulega także sposób gromadzenia danych o pacjentach, które z byłych kartotek są wprowadzane do komputerowej bazy szpitala.

BARBARA WOŹNIAK

WIADOMOŚCI Z RATUSZA

ZAKOŃCZYŁ SIĘ REMONT DRÓG

JAK WYGLĄDAŁY DROGI WOJEWÓDZKIE, CZYLI NASZE UL. MICKIEWICZA I PIŁSUDSKIEGO PO ZESZŁOROCZNEJ ZIMIE NIE TRZEBA W TYM MIEJSCU NIKOMU PRZYPOMINAĆ. SKUTKI MINIONEGO SEZONU DOTKNĘŁY SZCZEGÓLNICIE KIEROWCÓW, KTÓRZY MUSIELI SIĘ OSTRO ZMAGAĆ Z TRUDNĄ MATERIAŁĄ PODZIURAWIONYCH JEZDNI.

Ale jest już dobrze, ponieważ zakończyły się prace związane z ich re-

montem. Pomimo przedświątecznego okresu i dużego natężenia ruchu,

przebiegały one sprawnie. Ich efektem jest m.in. nowa nawierzchnia as-

faltobetonowa, nałożona w najbardziej newralgicznych miejscach ulic Mickiewicza i Piłsudskiego na odcinku ok. 2 km. Całkowity koszt inwestycji to 827.718,76 zł, w tym udział Gminy Sucha Beskidzka wyniósł 165.543,76 zł. Co ważne, dzięki interwencji Burmistrza Miasta, drogowcy wyremontowali także zatoczki autobusowe.

BW.

BIBLIOTEKA DLA WSZYSTKICH

*PISANA PRZED WIEKAMI NA CNYM PERGAMINIE,
PRZETRWAŁA BURZE WIEKÓW I CHYBA NIE ZGINIE
JUŻ NIGDY, BO WSZAK NIGDY NIE ZABRAKNIĘ ZIEMI
NAMIĘTNYCH DUSZ, CO DŁOŃMI NIEOMAL DRŻĄCEMI
CHWYTAJĄ DZIEŁO DUCHA, TONĄ W JEGO TREŚCI
I – KSZTAŁCIE!...*

*O, JAK OKO PRZECUDOWNIE PIEŚCI
TA CZCIONKA, TA OPRAWY MISTRZOWSKA ROBOTA,
DLA KTÓREJ NIE SZCZĘDZONO KOSZTOWNEGO ZŁOTA!
TE DZIWNE KOPERSZTYCHY, TE INKUNABULEY,
TE STARE DRZEWORYTY [...]*

JAN KASPROWICZ

W dniu 11 maja br. nastąpiło uroczyste otwarcie nowej siedziby biblioteki przy ul. Zayspnickiej 1: Biblioteki szkolnej Szkoły Podstawowej nr 2. oraz Filii bibliotecznej Powiatowej i Miejskiej Biblioteki Publicznej, która na mocy Uchwały nr XL/337/06 Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej z dnia 30 marca 2006 r. nosi obecnie nazwę **Biblioteki Suskiej im. dr Michała Żmigrodzkiego**. Na uroczystość uczniowie klasy V miejscowej szkoły pod kierunkiem polonistki Agaty Szczy-

bury przygotowali część artystyczną tematycznie poświęconą książce i jej roli w życiu człowieka. Wystąpił szkolny zespół regionalny działający pod kierunkiem Bernadety Ryt.

Gości w osobach pana burmistrza Stanisława Lichosyta, radnych Rady Miejskiej pana Edwarda Sochackiego i Andrzeja Zawiły, nauczycieli i bibliotekarzy oraz młodzieży szkolnej przywitała pani dyrektor SP nr 2 Teresa Kaliciak. Pani dyrektor Biblioteki Suskiej Maria Lenart podziękowała Panu Burmistrzowi

i władzom miasta za piękną siedzibę dla obu bibliotek, za poniesione wydatki na remont lokalu i jego dostosowanie do obsługi czytelników, zarówno młodzieży szkolnej jak i mieszkańców okolicznych osiedli: Zayspnicy, Ról, Kułasówki, Smolikówki oraz górnej części ul. Mickiewicza.

Przy pięknej słonecznej pogodzie - po symbolicznym przecięciu wstęgi - goście i młodzież wkroczyli przy dźwiękach kapeli do lokalu biblioteki, zapoznając się z jej zbiorami, oglądając nowości książkowe oraz wystawę

ukazującą miasto i jej mieszkańców na starej pocztówce i fotografii.

Pan Burmistrz wyraził nadzieję, że biblioteka dobrze będzie służyć zarówno uczniom, nauczycielom i miejscowej społeczności.

Trzeba dodać, że otwarcie nastąpiło w szczególnym momencie obchodów Tygodnia Bibliotek, mającego na celu przypomnienie roli bibliotek i bibliotekarzy w upowszechnianiu czytelnictwa.

Biblioteka przy ul. Zayspnickiej 1 otwarta jest dla wszystkich i zaprasza Czytelników w swoje progi codziennie od poniedziałku do piątku w następujących godzinach: Poniedziałek, Wtorek, Piątek od 11.00 do 16.30 natomiast w Środę i w Czwartek już od godz. 8.30 do 16.30 – w myśl słów Joachima Lelewela, że *biblioteka nie jest po to, by była w paki pozamykana albo do ozdoby służąca, jest po to, by była powszechnie użytkowana.*

M.L.

DR MICHAŁ ŻMIGRODZKI (1848–1919)

Dr Michał Żmigrodzki pochodził z majątku Medwedówka koło Kijowa. Studiował na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w latach 1869–1871. Był uczniem Józefa Kremera, Józefa Łepkowskiego, Henryka Sucheckiego, Józefa Szujskiego i Stanisława Tarnowskiego. W czasie studiów krakowskich pełnił dyżury w Czytelni Akademickiej. Zawarł znajomość z Wincentym Polem i w okresie lat 1870–1871 pomagał mu gromadzić spostrzeżenia przyrodnicze do dzieła *„Hydrografia północnego wschodu Europy”*. Zainteresowania i pasje: historią sztuki, etnografią, folklorem, archeologią i historią religii pogłębiał na studiach w Monachium (1871–1878) i w Paryżu (1879–1882). Z Monachium nadsyłał artykuły o treściach społeczno-politycznych, do *„Gazety Narodowej”*, *„Przeglądu Polskiego”* i *„Przeglądu Lwowskiego”*. Korzystał często z Biblioteki Państwowej w Monachium. Z działu rękopisów tej biblioteki wybrał i spisał dokumenty łacińskie dotyczące historii Polski. Spis przesłał Akademii Umiejętności w Krakowie. W 1877 r. mianowany został członkiem „Allgemein Deutschen Anthropologen Gessellschaft” za rozprawę pt. *„Betrag zur Slavischen Volkskunde”* drukowaną rok później.

W czasie pobytu w Paryżu działał w Towarzystwie Historyczno-Literackim. W latach 1878–1879 pracował u Władysława Czartoryskiego porządkując jego rodzinne zbiory archiwalne. Współpracował z Aleksandrem Chodźką i innymi emigrantami polskimi skupionymi przy Towarzystwie i Bibliotece Batignolskiej.

Zajmował się badaniem symboliki religijnej i magicznej, zwłaszcza ornamentyki i znaków występujących w zdobnictwie ludowym. Szczególnie zainteresował go znak swastyki wykorzystany w pół wieku później przez faszystów. W latach 1889–1893 opracowywał historię tego symbolu. Konsultował się z historykami, archeologami, antropologami w kraju i za granicą. Korrespondował w tej sprawie m.in. z Johannesem Ranke, Heinrichem Schliemannem, Bertrandem Alexandre, Josephem Denikem, z bibliotekarzami w Wiedniu, Berlinie, Monachium i Paryżu. Stanisław Witkiewicz przesyłał znowu informacje o symbolice góralskiej i najczęstszych motywach sztuki tatrzańskiej. W organie Allgemeine Deutsche Anthropologie Verein „Archiv für Anthropologie” ogłosił w 1889 r. szkic historii swastyki pt. *„Zur geschichte der swastike”*. Swe badania zaprezentował też naukowcom Akademii Umiejętności w Krakowie i w rezultacie mianowany został członkiem Komisji Archeologicznej AU.

Na posiedzeniu Komisji w 1889 r. przedstawił planszę przygotowaną na międzynarodową wystawę w Paryżu do pawilonu „Societe des traditions populaires” z 336 rysunkami swastyki i ornamentów o podobnych motywach występujących na przestrzeni dziejów i w wielu krajach. Koncepcje M. Żmigrodzkiego na temat pochodzenia symbolu swastyki i jej występowania w zdobnictwie i symbolice religijnej były na tyle interesujące i odkrywcze, że zaproszono go do udziału w „Congres International d'Anthropologie et d'Ar-

cheologie Prehistoriques” i „Congres International des Traditions Populaires” w charakterze wiceprezesa obu kongresów. Odczyty, które Żmigrodzki wygłosił w Paryżu, drukowane były w materiałach pokongresowych w 1890 r. Żmigrodzki brał później udział w podobnych kongresach, w 1900 r. w Paryżu oraz w „Verhandlungen des II International Religions wissenschaftlichen Kongresses” w 1904 r. w Bazylei. W 1893 r. odbył Żmigrodzki podróż do Ameryki zaproszony do udziału w dalszych kongresach i zjazdach naukowców z całego świata: „The World's Congres Auxiliary of the World's Columbian Exposition”, „International Folk – Lore Congres” i „The World's Parliament of religions”. Został tam mianowany prezesem honorowym „Member coresponding of Auxiliary in Chicago” i członkiem komitetów doradczych kongresów reprezentując polskie religioznawstwo na forum pierwszego, międzynarodowego zjazdu religioznawczego.

W 1894 roku Francuskie Ministerstwo Oświaty nadało mu tytuł „Officier d'Academie” w wyniku współpracy z naukowymi czasopismami francuskimi: „Revue des traditions populaires” i „Tradition”, w których Żmigrodzki umieścił szereg artykułów i rozpraw m.in. bibliografię ludoznawstwa polskiego. „Folklore Society” z Chicago przyjęło go w poczet swych członków honorowych. W kraju wybrany został członkiem Komisji Antropologicznej Akademii Umiejętności w Krakowie i członkiem Towarzystwa Historycznego we Lwowie. Działalność i publikacje naukowe zyskały aprobatę Cesarskiego (Imperatorskiego) Towarzystwa

Archeologicznego w Moskwie, którego członkiem został Żmigrodzki w 1900 r.

Szczególną dziedziną działalności Żmigrodzkiego w latach 1889–1897 była praca na rzecz ruchu wyzwolenia kobiet. Występował za równouprawnieniem kobiet i napisał na ten temat szereg prac, m.in. rozprawę „*La question des femmes et la question des meres*”. Działalności tej zawdzięcza Żmigrodzki godność honorowego wiceprezydenta dwóch londyńskich organizacji: „*Woman Progressive Society*” (1893–1894) i „*International Women's Unions*” (1893–1897).

Ogromne wrażenie wywarły na Żmigrodzkim podróże do Hiszpanii w 1880 i 1882 r. Zafascynowany architekturą mauretańską rozpoczął pogłębiać wiedzę z tej dziedziny sztuki. Za rozprawę w języku niemieckim na temat budownictwa Arabów i Maurów w Hiszpanii uzyskał w 1898 r. doktorat na uniwersytecie w Heidelbergu. Stopień doktorski uznał i zatwierdził Uniwersytet Jagielloński. Żmigrodzki zajmował się także pracą literacką. Napisał kilka utworów, z których wydania doczekał się w 1892 r. dramat historyczny pt. „*Jeremiasz prorok*”. Recenzje utworu zamieściły: „Czas”, „Nowa Reforma”, „Kraj”, „Przegląd Powszechny”. Żmigrodzki starał się o druk tego utworu w Ameryce i Francji.

Zaangażowany jako wykładowca na Kursach Wyższych dla Kobiet, Adriana Baranieckiego w Krakowie, prowadził w l. 1898–1904 wykłady z historii sztuki. W 1900 r. wydał „*Krótki zarys historii sztuki*” oparty na swych wykładach z tej dziedziny.

Mimo szerokiej działalności naukowej i społecznej, w kraju i za granicą nie zaniedbywał swoich obowiązków w bibliotece Anny i Władysława Branickich, które objął w 1882 r. W okresie przymusowych przeprowadzek księgozbioru i zamknięcia biblioteki, porządkował zbiory specjalne. Opracowywał numizmatykę, rękopisy i archiwalia, porządkował broszury i druki ulotne. Czynił starania w kierunku rozpropagowania zbiorów biblioteki. Z początkiem 1885 r. M. Żmigrodzki przedłożył Wydziałowi Filologicznemu, na jednym z posiedzeń Akademii Umiejętności, katalog rękopisów biblioteki, nad którym pracował wykorzystując chwile wolne od innych zajęć. Spis objął 216 dokumentów i zorientował uczonych Akademii o cennym zasobie rękopiśmiennym istniejącym w bibliotece suskiej i jego charakterze.

Zabrał się także do uporządkowania zbiorów archiwalnych. Posegregował dokumenty według pochodzenia, następnie grup rzeczowych oraz w dalszej kolejności według nazwisk osób występujących w dokumentach. Przeniósł do biblioteki i zaopiekował się archiwum dominialnym. Ułożył go i usystematyzował w kolejności chronologicznej i proveniencyjnej.

Stworzył zaczątek archiwum bibliotecznego. Rozpoczął od gromadzenia dokumentacji bibliotecznego, zwłaszcza dokumentacji własnej pracy w bibliotece. Zebrał i ułożył wszystkie rozrzucone dokumenty związane z biblioteką, zbiorami i ich poprzednimi właścicielami.

Pracę w normalnych warunkach rozpoczął w 1886 r. Po remoncie pomieszczeń zamkowych, ustawił zbiory w pięciu salach, które Branicki przeznaczył dla biblioteki. Wolne ściany wnętrza bibliotecznego

ozdobił obrazami i grafiką. Na szafach umieścił część zbiorów archeologicznych pochodzących z Egiptu.

Dzięki Żmigrodzkiemu wzrastały zasoby książkowe i rękopiśmienne biblioteki o dzieła przywożone z zagranicznych wojaży bibliotekarza, a także o publikacje, w które jak sądził powinna być zaopatrzona biblioteka. W 1904 r. zabiegał o publikacje Akademii Umiejętności. Chciał uzupełnić księgozbiór brakującymi wydawnictwami naukowymi zwłaszcza z zakresu historii, historii sztuki, literatury, antropologii i ludoznawstwa. Aby uniknąć dublowania egzemplarzy przesłał Akademii wykaz posiadanych przez bibliotekę publikacji. W połowie 1905 r. bibliotekarz potwierdził odbiór ponad 80 tomów rozmaitych wydawnictw Akademii m.in. „*Acta Historica*”, „*Scriptores Rerum Polonicarum*”, „*Zbiór wiadomości do antropologii krajowej*”.

Na swoje konto zapisał Żmigrodzki prace katalogowo-porządkowe, które okazały się niezbędne po wielu przeprowadzkach zbiorów. Dokonał korekty katalogu, usunął lub poprawił błędy i nieścisłości poprzednika. Sam zajmując się pracą naukową docenił wagę i znaczenie katalogów dla korzystającego z biblioteki. Godna uwagi jest jego inicjatywa opracowania katalogu działowego druków oraz katalogu alfabetycznego o systemie krzyżowym.

Był też Żmigrodzki popularyzatorem suskiej biblioteki. Informował o zbiorach i działalności w prasie codziennej i czasopismach fachowych; udzielał szczegółowych informacji badaczom, naukowcom i wszystkim zwiedzającym zbiory.

Podróże za granicę, które ułatwiali mu Branicy, wykorzystywał z pożytkiem dla biblioteki, dla naukowego opracowania zbiorów i ich sprawniejszej organizacji. W Paryżu, w 1883 r. Żmigrodzki ustalił nazwy i wiek 94 monet z suskiej kolekcji numizmatyki, uporządkował je następnie na wzór układu monet na wystawie fenickiej numizmatyki oglądanej w Madrycie.

W poszukiwaniu materiałów do opracowania kodeksu rękopiśmiennego z biblioteki suskiej, zwiedził niemal wszystkie większe biblioteki europejskie; w Paryżu – Narodową, Mazarina i Arsenau, w Rzymie – Bibliotekę Watykańską, Barbenni, Chigi, Corsini, Casanaten-sis, w Neapolu – bibliotekę uniwersytecką i muzealną, we Florencji bibliotekę Laurenciana, Mazarina i Ufici, biblioteki państwowe w Stutgarcie, Monachium i Heidelbergu, bibliotekę cesarską w Wiedniu.

Po 36 latach pracy w bibliotece, w ostatnim z artykułów przedstawił Żmigrodzki własne poglądy wynikłe z przemyśleń nad rolą i zadaniami biblioteki oraz jej funkcją w społeczeństwie. Zawsze twierdził, że w Suchej zbiory są zbyt słabo wykorzystane z powodu obiektywnych trudności w ich udostępnianiu. Za główną przeszkodę małej popularności biblioteki uznał więc odległość od środowisk twórczych i instytucji naukowych. Nie brał pod uwagę potrzeb kulturalnych środowiska suskiego, gdyż te były dość znikome. Poza dworem niewiele było w Suchej jednostek intelektualnie czynnych. W ostatecznej konkluzji Żmigrodzki wypowiedział się za przeniesieniem biblioteki do takiego środowiska, któremu byłaby bardziej przydatna. Jeszcze raz potwierdził swoje postępowe stanowisko, uważając że każdy większy zbiór biblioteczny, planowo gromadzony jest własnością narodu i tworzy „kapitał duchowy”, którego nie wolno dzielić, rozpraszać, sprzedawać czy wywozić z kraju.

„...Sądzę, że wolno mi wypowiedzieć zdanie, jaką powinna być przyszłość tych zbiorów, a jeżeli taką będzie, to powiem sobie, że nie zmarnowałem ży-

cia. Pokuć nie było rzeczą praktyczną, a było nawet niebezpieczną, przenosić tę bibliotekę za kordon Rosji, to oczywiście wskazanym byłoby zachować te wszystkie zbiory spokojnie w Suchej. Dziś jednak, gdy się organizuje nasze państwo, gdy wszystkie siły powinny być wyteżone, ku tej pracy, a wszystkie możliwe zasoby i materialne i duchowe winny być wyzyskane ku użytkowi całego narodu, toć jasne, że ta biblioteka nie ma prawa pozostać w zabitym, zakątku, do którego ogół nie ma przystępu; nie ma prawa pozostać składem starych, butwiejących ksiąg, lecz powinna się stać ogniskiem ruchu umysłowego, gdzieś w jakimś punkcie, gdzie go trzeba pobudzić”.

Żmigrodzki posiadał też własną bibliotekę, złożoną z interesującej go literatury zwłaszcza z zakresu etnografii i folkloru, historii, archeologii, sztuki, religioznawstwa, literatury polskiej i powszechnej. Znalazły się tu teki z rycinami Żmigrodzkiego do wykładów historii sztuki, a także zbiory wycinków prasowych, broszur i rozmaitych druków ulotnych związanych ze zjazdami i kongresami, w których uczestniczył. Żmigrodzki zmarł 1 maja 1919 r. w Suchej, w wieku 71 lat, pełniąc wytrwale, niemal do końca życia, obowiązki bibliotekarza i kustosza biblioteki Branickich. Księgozbiór swój zapisał Bibliotece Jagiellońskiej, która przejęła go w 1928 r.

OPRAC NA PODSTAWIE

“BIBLIOTEKA HR. BRANICKICH I TARNOWSKICH W SUCHEJ”

AUTORSTWA HELENY MAEYSIAK

PODZIĘKOWANIE

Bardzo serdecznie dziękuję za uratowanie życia mojego syna Dariusza Wągla, ucznia II klasy Gimnazjum im. Jana Pawła II lekarzom Szpitala Rejonowego w Suchej Beskidzkiej: Tadeuszowi Biernackiemu, Mirosławowi Mrózkowi, Krzysztofowi Czekajowi. Podziękowania kieruję do Pielęgniarki środowiskowej Pani Barbary Hudziak oraz do Poradni Psychologicznej, a w szczególności do Pani Małgorzaty Gierczyńskiej. Za okazaną pomoc pragnę gorąco podziękować Panu Stanisławowi Lichosytowi Burmistrzowi Miasta Sucha Beskidzka. Dziękuję także Panu Piotrowi Kubińcowi Dyrektorowi Zespołu Szkół i nauczycielom: Państwu Michałowi Pilarczykowi, Barbarze Wronie, Lucynie Stec i Magdalenie Stanek- Świerkosz. Słowa podziękowania kieruję również do Panów: Jana Wolczko i Marcina Wolczko – Zespołowi Adwokackiemu za udzieloną nam pomoc, dzięki której możliwa jest rehabilitacja mojego syna.

Wdzięczna Mama
Lucyna Wągiel

O G Ł O S Z E N I E

Uprzejmie informuję,
że Starostwo Powiatowe w Suchej Beskidzkiej organizuje

VII POWIATOWY KONKURS NA NAJPIĘKNIEJSZY OGRÓD PRZYDOMOWY, OBEJŚCIE W GOSPODARSTWIE ROLNYM

Konkurs prowadzony jest w dwóch etapach
I etap gminny
II etap powiatowy
W kategoriach: ogród przydomowy, gospodarstwo rolne

Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka
przyjmuje zgłoszenia mieszkańców miasta
Sucha Beskidzka do udziału w tym konkursie

w terminie do dnia 10 czerwca 2006 roku

Zgłoszenia proszę kierować do
Referatu Gospodarki Komunalnej i Ochrony Środowiska
Urzędu Miejskiego w Suchej Beskidzkiej
pokój nr 32 (I piętro) tel. 0-33 874 23 41 wew. 43

Od poniedziałku do środy i w piątek
w godzinach od 7.30 do 15.30
w czwartek w godzinach od 9.00 do 17.00

BURMISTRZ MIASTA SUCHA BESKIDZKA
STANISŁAW LICHOSYT

DNI ZIEMI SUSKIEJ 2006

TRWAJĄCE W TYM ROKU SZEŚĆ DNI MIEJSKIE ŚWIĘTO TRADYCYJNIE OBFITOWAŁO W MNÓSTWO ATRAKCJI KULTURALNYCH I SPORTOWYCH. MIMO, ŻE DŁUGI MAJOWY WEEKEND NIE NALEŻAŁ DO NAJCIEPLEJSZYCH FREKWENCJA NA WSZYSTKICH IMPREZACH BYŁA IMPONUJĄCA.

JAKIEGO KOLORU BYŁY ULUBIONE BUTY KASPRO SUSKIEGO?

Obchody tradycyjnie już rozpoczęły się dorocznym konkursem historycznym „Ocalić od zapomnienia”, w którym uczniowie szkół podstawowych i gimnazjum mogli sprawdzić swoją wiedzę na temat historii miasta. W konkursie udział wzięło 42 uczestników. W kategorii szkół podstawowych wszystkie lokaty przypadły uczniom szkół suskich: I miejsce zdobyła Paulina Cwiękała, dwa drugie Marcin Piergies i Jakub Bogdanik, a trzecie: Jan Ryt, Marcin Kosman, Katarzyna Kapłan, Justyna Kurek, Jan Kubieniec i Anna Skupień. W kategorii gimnazjum zwyciężyła Katarzyna

Leśniak (Stryszawa), trzy równorzędne drugie miejsca zdobyli: Łukasz Rejduch (Sucha Beskidzka), Tomasz Mędrala (Juszczyn), Katarzyna Kudzia (Krzeszów). Trzecie miejsce przypadło Weronice Maciaszek (Tarnawa Dolna). Jury przyznało także trzy czwarte miejsca ze względu na minimalną różnicę punktową następującym uczestnikom: Karolinie Gałuszce (Tarnawa Dolna), Michałowi Mroszczakowi (Juszczyn) i Kamilowi Sarnickiemu (Sucha Beskidzka). Organizatorami konkursu byli: Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka, MOK - Zamek i Starostwo Powiatowe, którzy ufundowali dla zwycięzców oraz wszystkich uczestników atrakcyjne nagrody książkowe. Młodym uczestnikom regionalnej historii serdecznie gratulujemy!

ZAMKOWE RANDEZ-VOUS

Drugi dzień uroczystości rozpoczął się w Galerii Sztuki - Zamek otwarciem wystawy artystów z zaprzyjaźnionego, węgierskiego miasta Jászberény Tibora Palkó i György Máté, którzy m.in. wraz z Isztvanem Sasem dyrektorem Centrum Kultury w Jászberény

byli gośćmi całych tegorocznych obchodów. Wystawa węgierskich artystów, którą można oglądać do końca maja zorganizowana została w ramach programu współpracy z miastem Jászberény, w którym biorą udział instytucje samorządowe obu miast. W ramach współpracy organizowana jest m.in. wymiana młodzieży, zawody sportowe jak również imprezy kulturalne. Węgierskie zespoły folklorystyczne możemy podziwiać na naszych letnich spotkaniach z folklorem. W ubiegłym roku w Jászberény prezentował swoje rzeźby suski artysta Wiesław Kwak inicjator wystawy Tibora Palkó i György Máté w suskiej galerii.

Największą popularnością podczas miejskiego święta cieszą się zawsze plenerowe koncerty gwiazd muzyki rozrywkowej. W tym roku obchody uświetnił występ zespołu KOMBI, gwiazdy której muzyka łączy pokolenia. Sobotni koncert 29 kwietnia otworzyła bluesowa

formacja Los Agentos, jako druga wystąpiła śląska formacja Negatyw, zespół którego twórczość oscyluje wokół brytyjskiego rocka, zdobywający coraz większą popularność w Polsce. Wreszcie około godziny 20.00 na scenę wkroczyli: Grzegorz Skawiński, Waldemar Tkaczyk, Jan Pluta i Bartosz Wielgosz, czyli legendarna grupa KOMBI. Ich niezapomniane przeboje sprzed lat, takie jak „Słodkiego miłego życia”, „Black and White” czy „Nasze Rendez-Vous” w nowoczesnych aranżacjach rozgrzały suskich widzów niezależnie od wieku. Niezwykle atrakcyjny również pod względem wizualnym koncert zakończyło, zagrane na bis „Pokolenie”. Po występie gwiazdy, publiczność bawiła się jeszcze wraz z zespołem Eljot.

POTRÓJNY JUBILEUSZ

Niedziela 30 kwietnia była prawdziwą kumulacją jubileuszy. Tego dnia nasze miasto należało niewątpliwie do strażaków. W tym roku bowiem suska straż pożarna obchodziła potrójny jubileusz: 120-lecie powstania OSP Sucha Beskidzka Miasto, 50-lecie powstania Komendy Straży Pożarnej oraz 30-lecie powstania Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej. Na zamkowym dziedzińcu, na który w równych szeregach wmaszerowali, w galowych strojach członkowie formacji strażackich, wręczano awanse i odznaczenia zasłużonym dla pożarnictwa. Uroczystość uświetnił imponujący występ Orkiestry Dętej Reprezentacyjnej Straży Granicznej. Po oficjalnej części uroczystości strażacy i mieszkańcy miasta wzięli udział w majówce strażackiej. Na scenie zaprezentowała się Miejska Orkiestra Dęta, kabaret Rżysko i Kapela spod Magurki.

KWIATY, PRZEŁAJE I PUCHAR DLA FIDELTRONIKA

Od wielu lat pierwszomajowe przedpołudnie w Suchej jest świętem ogrodu. Na przyzamkowym placu odbyły się doroczne Targi Ogrodnicze pod Patronatem Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka. Na targach ofertę ogrodniczą zaprezentowali producenci z terenu Małopolski. Głównym organizatorem imprezy był Powiatowy Zespół Doradztwa Rolniczego w Suchej Beskidzkiej. Wystawa, jak zawsze cieszyła się ogromnym zainteresowaniem kupujących. W trakcie targów rozstrzygnięto konkurs na „Stoisko Roku”. Zwyciężyło gospodarstwo Pana Andrzeja Szewczyka z Budzowa – Szkółka Rodzinna z czterdziestoletnią tradycją. Odbył się również konkurs rysunkowy dla dzieci, w którym zaprezentowano 20 prac. Rozstrzygnięto także konkurs zorganizowany przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na temat „Ubezpieczenia w Rolnictwie”. Wśród uczestników rozlosowano cenne nagrody. W wystawie udział wzięło 43 wystawców z powiatów: suskiego, żywieckiego, wadowickiego i bielskiego.

1 maja to w naszym mieście również święto sportu. W poniedziałkowe przedpołudnie stanęli w szranki młodzi lekkoatleci, uczestnicy przełajowego „Biegu wiosennego”.

Zawody, które odbyły się na stadionie MKKS Babia Góra zorganizowane zostały pod hasłem „Zachowaj Trzeźwy Umysł”. Ideą biegu była popularyzacja spor-

tu wśród młodzieży, jako alternatywy wobec używek oraz doskonałego lekarstwa na nudę.

Hasło kampanii „Zachowaj Trzeźwy Umysł” towarzyszy różnego rodzaju inicjatywom w naszym mieście, które skierowane są na szeroko rozumianą profilaktykę uzależnień. Wszyscy uczestnicy zawodów otrzymali broszury profilaktyczno-edukacyjne przypominające, że sport uczy istotnych wartości i umiejętności życiowych: pewności siebie, pracy w zespole, komunikacji, poczucia wspólnoty, dyscypliny, szacunku i zasady fair play.

Biegi rozpoczęły się tradycyjnie od startu najmłodszych uczestników a zakończyły zmaganiem gimnazjalistów. Dla zwycięzców Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka ufundował szereg nagród, które zostały przyznane zawodnikom zajmującym miejsca na podium.

Wyniki w poszczególnych kategoriach wiekowych (miejsca od 1 do 3):

klasa „0” i młodsi

Dziewczeta:

1. Agnieszka Boczek - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Kinga Prędota - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
3. Paulina Stanaszek - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej

Chłopcy:

1. Szymon Saletnik - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej
2. Maciej Mięso - Przedszkole
3. Jakub Kadela - Szkoła Podstawowa w Makowie Podhalańskim

DNI ZIEMI SUSKIEJ 2006

SPONSORZY DNI ZIEMI SUSKIEJ 2006

Klasa I i II

Dziewczęta:

1. Karolina Grabowska - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Małgorzata Wiciarz - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
3. Katarzyna Wybraniec - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej

Chłopcy:

1. Tomasz Szarlej - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Michał Mus - Szkoła Podstawowa w Świątnikach Górnych
3. Kuba Zajda - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej

Klasa III i IV

Dziewczęta:

1. Klaudia Zajda - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Joanna Basiura - Szkoła Podstawowa nr 3 w Suchej Beskidzkiej
3. Aleksandra Luberdka - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej

Chłopcy:

1. Konrad Knapczyk - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Jakub Wróbel - Szkoła Podstawowa nr 3 w Suchej Beskidzkiej
3. Szymon Guguła - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej

Klasa V-VI

Dziewczęta:

1. Katarzyna Palka - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
2. Agnieszka Matuszyk - Szkoła Podstawowa nr 1 w Suchej Beskidzkiej
3. Joanna Mika - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej

Chłopcy:

1. Daniel Sapoń - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej
2. Mateusz Fronczak - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej
3. Robert Czaicki - Szkoła Podstawowa nr 2 w Suchej Beskidzkiej

Gimnazjum

Dziewczęta:

1. Patrycja Knapczyk - Gimnazjum w Suchej Beskidzkiej
2. Magdalena Matuszyk - Gimnazjum w Suchej Beskidzkiej
3. Natalia Śpiewła - Gimnazjum w Suchej Beskidzkiej

Chłopcy:

1. Sławomir Buczkowski - Gimnazjum w Stryszawie
2. Jakub Sikora - Gimnazjum w Stryszawie
3. Paweł Starowicz - Gimnazjum w Suchej Beskidzkiej

Bieg wiosenny nie był ostatnią sportową imprezą tego dnia. Po południu odbyła się jedna z najciekawszych, dorocznych inicjatyw sportowych w naszym

mieście - Turniej Piłki Nożnej Zakładów Pracy o Puchar Burmistrza Miasta. Samorządowcom nie udało się zdobyć pucharu po raz trzeci z rzędu, tegorocznym zwycięzcą turnieju okazała się niepokonana drużyna Fideltronika.

W imprezie wzięło udział pięć drużyn tj. WEBER – BLASZAK, FIDELTRONIK, PKP CARGO, POLICJA – FABIOS oraz Samorządowcy.

W pierwszej rundzie zagrały następujące drużyny: Samorządowcy z Kolejczakami – wynik 2:0. W drugiej grupie zagrał Fideltronik z Weber Blaszak – wynik 0:0, w rzutach karnych lepszy okazał się Fideltronik wygrywając 4:3. POLICJA – FABIOS w pierwszej rundzie wylosowała tzw. „ślepy” los dający awans do półfinału. POLICJA – FABIOS pokonała Samorządów 2:0. Dalej mecz rozegrali POLICJA – FABIOS z PKP CARGO – WYNIK 3:1. W finale rozgrywek spotkały się cztery drużyny. O trzecie miejsce zagrał WEBER BLASZAK z Samorządowcami – wynik 1:0. Natomiast o pierwsze miejsce zmierzył się FIDELTRONIK z POLICJĄ – FABIOS. Jednak lepsi okazali się zawodnicy z FIDELTRONIKĄ wygrywając 4:0 zdobywając tym samym pierwsze miejsce w ZAKŁADOWYM TURNIEJU PIŁKI NOŻNEJ O PUCHAR BURMISTRZA MIASTA SUCHA BESKIDZKA.

I miejsce – FIDELTRONIK

II miejsce – POLICJA FABIOS

III miejsce – WEBER BLASZAK

IV miejsce – SAMORZĄD MIASTA SUCHA BESKIDZKA

V miejsce – PKP – CARGO

ZWYCIĘŻYLI SUSCY AKTORZY I ŁUCZNIICY Z JAWORZNA

We wtorek 2 maja na małej scenie suskiego zamku swoje spektakle prezentowali uczestnicy powiatowych eliminacji, organizowanego przez Małopolskie Centrum Kultury „Sokół” w Nowym Sączu XXI Festiwalu Teatrów Dzieci i Młodzieży „BAJDUREK”. Zwycięzcą tegorocznej edycji, już po raz trzeci został młodzieżowy teatr Plum-Bum działający przy Miejskim Ośrodku Kultury - Zamek, który zaprezentował sztukę Anny Onichimowskiej „Pokój do wynajęcia” w reżyserii Wojciecha Gacha. Młodzi aktorzy z suskiego zamku

będą reprezentować nasz powiat w małopolskim finale festiwalu. Dwa drugie miejsca zajęły: grupa kabaretowa „Kabaret Grubszych Śliwek” z gimnazjum w Strykawie, prowadzona przez Panią Małgorzatę Kłapytę i grupa teatralna ze Szkoły Podstawowej nr 3 w Suchej Beskidzkiej prowadzona przez Panią Teresę Korczak. Trzecie miejsce grupa teatralna „Szok” działająca przy Szkole Podstawowej nr 3 w Suchej Beskidzkiej. Organizatorami powiatowej edycji przeglądu oprócz nowosądeckiego MCK „Sokół” byli: Starostwo Powiatowe i Miejski Ośrodek Kultury – Zamek.

W czasie gdy młodzi artyści zmagali się na scenie z żywym słowem, w zamkowym parku odbywała się VI edycja Turnieju Łuczniczego. W zawodach oprócz doskonałych suskich łuczników wzięły udział również liczące się drużyny łucznicze z południowej Polski. W turnieju łuczniczym, którego organizatorami byli Łucznicze Towarzystwo Sportowe Zamek Suski i MOK

- Zamek wzięły udział dzieci i młodzież szkolna z terenu województw małopolskiego i śląskiego.

Wystartowało 104 zawodniczek i zawodników z 7 drużyn: z Zawadki, Wadowic, Goleszowa, Oświęcimia, Jaworza, Jaworzna oraz oczywiście z Suchej Beskidzkiej.

Zawody odbywały się w dwóch kategoriach wiekowych: dzieci starszych (klasy gimnazjalne) i dzieci młodszych (klasy szkół podstawowych) oddzielnie dziewczęta i chłopcy.

W przepięknej scenerii parku zamkowego i wymarzonej pogodzie, w eliminacjach zmagaly się początkowo dzieci młodsze w strzelaniu na punkty do tarcz z odległości 10 i 5 m, a następnie dzieci starsze z odległości 15 i 10 m.

Z eliminacji wyłoniła się czołówka po 10 zawodniczek i zawodników w każdej kategorii, które przeszły do następnej rundy – strzelania do jabłek z odległości 15 m dzieci starsze i 10 m dzieci młodsze.

Zwyciężyły te z nich, które największą ilością strzał trafiły w jabłko. Oczywiście nie obyło się bez baraży i pojedynków bezpośrednich pomiędzy zawodnikami, którzy uzyskali taką samą ilość trafień.

W tym roku organizator wprowadził nową konkurencję – zawody o puchar Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka. W konkurencji tej występowało troje zawodników z każdego klubu: dziewczynka, chłopiec i jako trzeci – trener drużyny. Występowali oni na dystansie 15 m, oddając po trzy strzały w trzech seriach. Emocje były duże zwłaszcza w ostatniej serii, w której walczyli trenerzy. Dzieci i kibice bawili się świetnie dopingując swoich trenerów.

Na zakończenie Burmistrz Miasta, który osobiście dokonywał dekoracji zawodników wręczył ufundowany przez siebie puchar zwycięskiej drużynie z Jaworzna.

WYNIKI ZAWODÓW:

Dziewczynki starsze:

1. Pierzchała Anna - UKS Szerszenie Jaworzno
2. Jurczok Katarzyna - UKS Orlik Goleszów
3. Kamela Sandra - UKS Szerszenie Jaworzno

4. Barzyczak Anna - ŁTS Zamek Suski
6. Leśniak Natalia - ŁTS Zamek Suski
11. Lurka Katarzyna - ŁTS Zamek Suski

Chłopcy starsi:

1. Chrobak Kamil - ULKS Sokole Oko Zawadka
2. Nowak Konrad - UKS Szerszenie Jaworzno
3. Ratajczak Konrad - UKS Szerszenie Jaworzno

7. Wągiel Łukasz - ŁTS Zamek Suski
25. Działek Piotr - ŁTS Zamek Suski

Dziewczynki młodsze:

1. Kwiatkowska Katarzyna - UKS Dziesiątka Jaworze
2. Szczypka Natalia - UKS Dziesiątka Jaworze
3. Tura Magdalena - UKS Szerszenie Jaworzno

Chłopcy młodzi:

1. Boguń Bartosz - ULKS Sokole Oko Zawadka
2. Parzyk Dawid - UKS Dziesiątka Jaworze
3. Nowak Wiktor - UKS Szerszenie Jaworzno

Wyniki zespołowe:

1. UKS Szerszenie Jaworzno
2. ULKS Sokole Oko Zawadka
3. UKS Dziesiątka Jaworze
4. UKS Orlik Goleszów
5. UKS Strzelec Wadowice
6. ŁTS Zamek Suski Sucha Beskidzka
7. UKS Kadet Oświęcim

ROWEROWE ŚWIĘTO NARODOWE

3 maja w ramach obchodów Dni Ziemi Suskiej 2006 odbył się XIII Rajd Rowerowy Ziemi Suskiej o Puchar Burmistrza Miasta. Celem rajdu jest popularyzacja

wśród dzieci i młodzieży sportu rowerowego oraz zasad bezpiecznego poruszania na rowerze, a także wyrażanie umiejętności mistrzowskiego opanowania jazdy rowerem oraz promowanie tras rowerowych.

W rajdzie startowało 152 uczestników nie tylko z miasta Sucha Beskidzka i powiatu suskiego, ale również z innych miejscowości województwa małopolskiego. Komandorem Rajdu był mgr Franciszek Kowalówka, sędzią głównym był mgr Marek Kaliciak, sędzią startowym mgr Zdzisław Najder, Sekretarzami rajdu były Panie hm. Janina Gruszczyk i phm. Edyta Głodniok. Prowadzenie p. Teresa Kaliciak.

Poniżej przedstawiamy wyniki zawodów.

KATEGORIA I dzieci do 4 lat:

- Wałąg Piotr	- I miejsce
- Chmiel Michalina	- II miejsce
- Lenart Antoni	- III miejsce

KATEGORIA II dziewczęta od 5 - 6 lat

- Leńczowska Weronika	- I miejsce
- Szafraniec Sabina	- II miejsce
- Luberda Joanna	- III miejsce
- Boczek Agnieszka	- IV miejsce
- Gajewska Katarzyna	- V miejsce
- Włosiak Magdalena	- VI miejsce

KATEGORIA III chłopcy od 5 - 6 lat

- Saletnik Szymon	- I miejsce
- Tatoń Filip	- II miejsce
- Bogacz Aleksander	- III miejsce
- Mięso Maciej	- IV miejsce
- Maciaszek Damian	- V miejsce
- Mikołajczyk Adrian	- VI miejsce

KATEGORIA IV dziewczęta od 7 - 8 lat

- Gorycka Sylwia	- I miejsce
- Kosut Izabela	- II miejsce
- Zyzańska Izabela	- III miejsce
- Kościelniak Patrycja	- IV miejsce
- Zielińska Karolina	- V miejsce
- Rączka Marta	- VI miejsce

KATEGORIA V chłopcy od 7 - 8 lat

- Kosmond Jakub	- I miejsce
- Saletnik Konrad	- II miejsce

- Pobożniak Patryk - III miejsce
- Szafraniec Tobiasz - IV miejsce
- Bubiak Mateusz - V miejsce
- Ogarek Mikołaj - VI miejsce

KATEGORIA VI dziewczęta od 9 - 10 lat

- Wardęga Marta - I miejsce
- Bednarczyk Iwona - II miejsce
- Luberda Aleksandra - III miejsce
- Rogowska Natalia - IV miejsce
- Szklarczyk Dominika - V miejsce
- Mięso Agnieszka - VI miejsce

KATEGORIA VII chłopcy od 9 - 10 lat

- Brożek Marcin - I miejsce
- Siarka Adrian - II miejsce
- Skalka Łukasz - III miejsce
- Szczeliniak Marcin - IV miejsce
- Bednarz Bartłomiej - V miejsce
- Drwał Michał - VI miejsce

KATEGORIA VIII dziewczęta od 11 - 12 lat

- Wójcicka Agnieszka - I miejsce
- Mosur Monika - II miejsce
- Pająk Justyna - III miejsce
- Paczka Paulina - IV miejsce
- Matuszyk Agnieszka - V miejsce
- Kościelniak Katarzyna - VI miejsce

KATEGORIA IX chłopcy od 11 - 12 lat

- Grzybacz Bartłomiej - I miejsce
- Gacek Maciej - II miejsce
- Ceremuga Kacper - III miejsce
- Wałąg Bartłomiej - IV miejsce
- Filipiak Bartosz - V miejsce
- Słapa Patryk - VI miejsce

KATEGORIA X dziewczęta od 13 - 16 lat

- Gorycka Paula - I miejsce
- Torba Sylwia - II miejsce
- Bednarz Barbara - III miejsce
- Młyńska Gabriela - IV miejsce
- Bajer Iwona - V miejsce
- Kosmond Paulina - VI miejsce

KATEGORIA XI chłopcy od 13 - 16 lat

- Jopek Piotr - I miejsce
- Święch Jan - II miejsce
- Białas Tomasz - III miejsce
- Trzop Paweł - IV miejsce

- Szarlej Gabriel - V miejsce
- Zachura Szymon - VI miejsce

KATEGORIA XII dziewczęta od 17 - 19 lat

- Knap Teresa - I miejsce
- Młyńska Paulina - II miejsce

KATEGORIA XIII chłopcy od 17 do 19 lat

- Bzdyl Wojciech - I miejsce
- Bzdyl Paweł - II miejsce
- Jopek Grzegorz - III miejsce
- Partyka Mariusz - IV miejsce
- Matusik Tomasz - V miejsce
- Zener Mateusz - VI miejsce

ORGANIZATORZY:

- Urząd Miejski w Suchej Beskidzkiej
- Starostwo Powiatowe w Suchej Beskidzkiej
- Komenda Chorągwi Krakowskiej ZHP w Krakowie
- ZHP Komenda Hufca Ziemi Suskiej w Suchej Beskidzkiej
- Harcerski Klub Sportowy w Suchej Beskidzkiej
- Miejsko-Kolejowy Klub Sportowy „Babia Góra” w Suchej Beskidzkiej
- Komenda Powiatowa Policji w Suchej Beskidzkiej
- LKS „Technik” w Suchej Beskidzkiej
- Powiatowe Zrzeszenie LZS w Suchej Beskidzkiej
- Miejski Ośrodek Kultury - Zamek w Suchej Beskidzkiej
- Zarząd Powiatowy Ligi Obrony Kraju w Suchej Beskidzkiej

Kulturalny program obchodów 3 maja, ze względu na wyjątkowość tego święta tradycyjnie miał bardzo uroczysty i podniosły charakter. Mieszkańcy miasta licznie wzięli udział w Mszy Świętej za Ojczyznę w kaplicy na Jasieniu. Po południu zaś melomani, którzy przyszli do sali rycerskiej zamku mogli wysłuchać koncertu pt. „The flowery plain” w wykonaniu zespołu kameralnego Baroque Ensemble w składzie Ryszard Stażycki, Agnieszka Bernacka, Izabella Szymańska i Marek Skrukwa.

OPRAC. WOJCIECH GACH

BOGU NA CHWAŁĘ LUDZIOM NA RATUNEK

W DNIU 30 KWIECZNIA BR. , NA SUSKIM ZAMKU MIAŁ MIEJSCE POTRÓJNY STRAŻACKI JUBILEUSZ: 120-LECIE POWSTANIA OSP SUCHA BESKIDZKA MIASTO, 50-LECIE POWSTANIA KOMENDY STRAŻY POŻARNEJ, ORAZ 30-LECIE POWSTANIA JEDNOSTKI RATOWNICZO GAŚNICZEJ.

PODCZAS UROCZYSTOŚCI PRZEKAZANY I POŚWIĘCONY ZOSTAŁ UFUNDOWANY PRZEZ BURMISTRZA MIASTA SUCHA BESKIDZKA NOWY SZTANDAR OSP SUCHA BESKIDZKA - MIASTO. WIDNIEJE NA NIM MOTTO: „BOGU NA CHWAŁĘ, LUDZIOM NA RATUNEK”.

Przy dźwiękach Dętej Orkiestry Reprezentacyjnej Straży Granicznej na zamkowy dziedziniec wmaszerowali, członkowie zawodowych i ochotniczych formacji strażackich z terenu po-

wiatu suskiego, delegacje strażaków węgierskich, słowackich i pomorskich oraz licznie przybyli goście. W uroczystościach jubileuszowych wzięli udział m.in. nadbryg. Wiesław

Leśniakiewicz - Zastępca Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, bryg. mgr inż. Andrzej Łabuz - Małopolski Komendant Wojewódzki PSP, Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka Stanisław

Lichosyt, Przewodniczący Rady Miejskiej w Suchej Beskidzkiej Bogusław Cwiękała wraz z radnymi, Starosta Suski Andrzej Pałąk, płk. poż. w st. spocz. Marek Aksamit – pierwszy Komendant Powia-

towy Straży Pożarnych w Suchej Beskidzkiej.

Jednym z honorowych gości był st. kpt. w st. spocz. Wojciech Kysiak – pierwszy Komendant Zawodowej Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej i obecny Komendant OSP Sucha - Miasto, który w swoim wystąpieniu przedstawił niesłychanie barwną historię suskiej straży pożarnej, organizacji zajmującej się przez 120 lat nie tylko walką z pożarami i innymi kłeskami żywiołowymi, ale i również odgrywającą ogromną rolę w działalności społecznej, kultural-

nej i oświatowej naszego miasta. (patrz str 32-35)

Uroczystość była też okazją do wręczenia odznaczeń wszystkim zasłużonym dla pożarnictwa oraz nadania awansów służbowych strażakom PSP.

Złotą Odznaką Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej odznaczony został: st. kpt. w st. spocz. Wojciech Kysiak.

Srebrna Odznaką Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej odznaczony został: bryg. Bogusław Patera.

Brązowa Odznaką Zasłużony dla Ochrony Przeciwpożarowej odzna-

czeni zostali: asp. Marek Banaś, Pan Bogusław Ćwiękała st. ogn. Zdzisław Dańczak, ogn. Krzysztof Juszczyk, Pan Stanisław Lichosyt, asp. sztab. Stanisław Migas, Pan Jan Najdek, Pan Stanisław Pudo, asp. sztab. Paweł Rybak.

Medalem Honorowym

im. Bolesława Chomicza odznaczony został Dh Władysław Łuczak.

Złotym Znakiem Związku OSP odznaczony został Dh Władysław Świerkosz.

Złotym Medalem „Za Zasługi dla pożarnictwa”: Dh Józef Krauz, Dh Romuald Fortuna, Dh Roman Kubas.

Srebrnym Medalem „Za Zasługi dla pożarnictwa”: Dh Krzysztof Bie-larz, Dh Rusin Józef
Dh Steczek Józef, Brą-zowym Medalem „Za Zasługi dla pożarnictwa”: Dh Seweryn Fary, Dh Ryszard Lenart, Dh Ar-kadiusz Kowalczyk, Pan Jerzy Harasimczyk.

Na stopień Aspiranta sztabowego awansowani zostali: st. asp. Sławomir Hajos i st. asp. Wiesław Mirocha.

Na stopień Starszego ogniomistrza awansowani zostali: ogn. Krzysztof Juszcak, ogn. Leszek Pasko.

Na stopień Ogniomi-strza awansowany został: mł. ogn. Paweł Wójcik.

Na stopień Młodsze-go ogniomistrza awansowani zostali: st. sekc. Tomasz Hajda, st. sekc. Sławomir Kuśnierz, st. sekc. Marcin Piątek.

Wyróżnienie za dzia-łalność na rzecz rozwoju miasta Sucha Beskidzka w formie medalu 600-le-cia z rąk Burmistrza Mia-sta Sucha Beskidzka otrzymał płk. poż. w st. spocz. Marek Aksamit – pierwszy Komendant Państwowej Straży Po-żarnej w Suchej w latach 1956–1975

Strażacki jubileusz uświetnił niezwykle widowiskowy pokaz musztry paradnej w wy-konaniu Orkiestry Re-prezentacyjnej Straży

Granicznej. Po imponują-cym występie odbyła się defilada pododdziałów pieszych i zmotoryzowa-nych, po której strażacy i mieszkańcy miasta wzięli udział w majówce strażackiej.

Komendant Powiato-wy Państwowej Straży Pożarnej w Suchej Be-skidzkiej bryg. Bogusław Patera witając przybyłych gości wygłosił okolicz-nościowe przemówienie, którego tekst publikuje-my poniżej.

Szanowny Panie Ko-mendancie Główny, Pa-nie Komendancie Woje-wódzki, Panie Generale, Dostojni Księżę, Druhny, drubowie, strażacy, Sza-nowni Państwo.

Bardzo się cieszę, że w tym historycznym miejscu, na dziedzińcu „Małego Wawelu”, gdzie 120 lat temu tworzono Ochotniczą Straż Pożar-ną w Suchej, stanęliśmy do apełu, aby oddać sza-

acunek naszym poprzedni-kom, a tworzącym współ-czesną rzeczywistość, podziękować.

Na ręce Pana Stanisła-wa Lichosyta, Burmistrza Miasta Sucha Beskidzka, składam serdeczne po-dziękowanie dla społeczeństwa naszego miasta, za ufundowanie tego pięknego sztandaru. Jest to niewątpliwym sukces, że po wielu zakrętach, Ochotnicza Straż Pożar-na w Suchej Beskidzkiej funkcjonuje już 120 lat.

Dzisiejszy dzień, to równe 50 lat jak powsta-ła Komenda Powiatowa Straży Pożarnych w Su-chej Beskidzkiej. Dzię-kuję legendzie suskiego pożarnictwa, Panu płk poż. w st. spocz. Markowi Aksamitowi, pierwszemu Komendantowi Powiatio-wemu, za trud organizacji ochrony przeciwpoża-rowej na ziemi suskiej.

Przed 30 – laty powsta-ła suska Zawodowa Straż

Pożarna, Panu st. kpt. w st. spocz. Wojciechowi Kysiakowi składam po-dziękowanie, za olbrzymi wkład przy jej tworzeniu, zaś Panu mł. bryg. inż. Piotrowi Harańczykowi, za trud tworzenia od 1992 roku nowej formacji jaką jest obecna, Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza.

Gdy obejmowałem 20 lat temu funkcję Ko-mendanta Rejonowego Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej, nie miałem pojęcia jakie wyzwania mnie czekają. Podstawo-wym wówczas proble-mem była baza lokalowa. Obecne warunki, to efekt wielkiego zrozumienia samorządu miasta Sucha Beskidzka, który przeka-zał w darowiźnie piękny teren pod budowę straż-nicy. Nieocenione zasługi położyli tutaj Pan An-drzej Halawa długoletni pracownik suskiej straży, który Przewodniczył Ra-dzie Miejskiej w Suchej

Beskidzkiej w I i II kadencji, oraz wieloletni Radny Miejski, a obecny Burmistrz Miasta Sucha Beskidzka Pan Stanisław Lichosyt, oraz wspaniałomyślni suscy rajcy. Szanowni Państwo, chylę czoła i dziękuję, Wam bardzo gorąco.

Od początku reaktywowania powiatu suskiego w 1999 roku, mieliśmy wielkie wsparcie w jego władzach, zwłaszcza w Staroście Suskim Panu Andrzej Pająku. Panie Starosto, Szanowni Radni Powiatu Suskiego, dziękuję bardzo za stworzenie dobrego klimatu dla naszej komendy, dziękuję za wsparcie naszych wysiłków efektem czego jest sprzęt, który niezawodnie służy społeczeństwu, a za chwilę w całej okazałości zostanie zaprezentowany.

Wiele życzliwości i wsparcia mieliśmy zawsze ze strony naszych przełożonych służbowych - Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, z którego dotacji udało się nam pozyskać samochody ratownictwa drogowego i podnośnik, - Małopolskich Komendantów Wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie :

- Pana nadbryg. w st. spocz. Seweryna Dyji, który od początku wspierał budowę naszej strażnicy, oraz wyposażenie techniczne,
- Pana bryg. Andrzeja Łabuza - obecnego Komendanta, który wykazuje olbrzymią troskę szczególnie w zakresie wyposażenia i poprawy funkcjonowania i liczebności obsady osobowych JRG.

Szanowni Panowie Komendanci, wyrażam szczerą i głęboką wdzięczność za wszystko co zrobiliście dla naszej suskiej Państwowej Straży Pożarnej.

Nasze dzisiejsze jubileusze zaszczytli swoją obecnością wspaniali goście, którym dziękuję za przybycie i za ciepłe słowa skierowane do nas - strażaków. Dziękuję delegacjom strażaków Węgierskich i Słowackich, oraz pomorskich. Pragnę dodać, iż w dniu 4 maja nasza jednostka będzie reprezentowała strażaków Polskich na międzynarodowych zawodach w ratownictwie drogowym w Nitrze.

W imieniu i z upoważnienia wszystkich odznaczonych, wyróżnionych, oraz awansowanych na wyższe stopnie służbowe, składam serdeczne po-

dziękowanie dla władz państwowych, resortowych i związkowych, za docenienie naszego zaangażowania w służbę, zarówno tę ochotniczą jak i profesjonalną. Przyznane wyróżnienia będą mobilizowały nas, jeszcze do lepszej służby na rzecz ratowania zagrożonego zdrowia, życia oraz wszelkiego mienia.

Pragnę podziękować wszystkim darczyńcom, którzy wsparli organizację dzisiejszych jubileuszowych obchodów w różnej formie i różnej wysokości.

Na koniec bardzo serdecznie dziękuję wszystkim tym, którzy na co dzień współpracują i wspierają strażę pożarną w powiecie suskim, oraz którzy pełnią służbę w strażach pożarnych zarówno ochotniczo jak i zawodowo.

RED.

Z HISTORII SUSKICH STRAŻY POŻARNYCH

STRAŻ DWORSKA W SUCHEJ ISTNIAŁA JUŻ OD CZASÓW HRABIÓW BRANICKICH TJ. OD OK. 1846 ROKU. JEJ ORGANIZACJA BYŁA WÓWCZAS BARDZO SŁABA. PLANY ZAŁOŻENIA GMINNEJ ORGANIZACJI STRAŻACKIEJ SIĘGAJĄ POŁOWY XIX WIEKU, A ZOSTAŁY SFINALIZOWANE W ROKU 1886. REJESTRACJA I UROCZYSTOŚCI POŚWIĘCENIA SZTANDARU MIAŁY MIEJSCE W 1887 ROKU.

Nie bez znaczenia był fakt, że Zamek Suski do początków XX wieku utrzymał funkcję siedziby roldowej, a ze swymi zbiorami i Biblioteką oraz ich administratorami i częścią personelu, przyczyniał się do kształtowania ponadlokalnego charakteru Suchej. Rozwijająca się szybko kolonia kolejowa również odegrała swoją rolę. Z tego grona, oprócz nauczycieli, często wywodzili się inspiratorzy różnych lokalnych inicjatyw oraz pierwszych organizacji życia społecznego. Jedną z nich było Towarzystwo Ochotniczej Związkowej Straży Ogniowej, której statut uchwalony został 30 kwietnia 1887 roku. Pierwsze Zebranie Komitetu Założycielskiego odbyło się 21 listopada 1886 roku w sali Biblioteki Zamkowej. Przybyli na nie z Makowa: Naczelnik Powiatu Józef Gałuszka, Dyrektor Kasy Zaliczkowej, Wójt Nitecki, Zastępca Wójta z Zembrzyc, Kierownik Szkoły z Tarnawy - Stypuła. Nie było reprezentanta Stryszawy.

Suchą reprezentowali: Proboszcz ks. Józef Procner, Edward Drapella - przedstawiciel obszaru dworskiego, marszałek dworu. Leopold Olszewski, Józef Heumann naczelnik stacji, dr Jan Gawlik, Edmund Borzęcki, Walenty Marczewski, adiunkt w biurze rachunkowym, Karol Czernicki - aptekarz, Wincenty Józefiak - Wójt Gminy Andrzej Pastuszka, Harańczyk, Edward Krupka, Filip Hass, Hollander, Herzka (?) oraz dr Michał Żmigrodzki - będący jednocześnie protokołantem posiedzenia.

Zamierzano utworzyć związek straży, obejmujący wszystkie wyżej wymienione miejscowości, z tym, że w każdej miał powstać odrębny oddział. Wszystkie miały się łączyć na wypadek pożaru. W takim przypadku komendę obejmował naczelnik z tej miejscowości, gdzie miało miejsce zdarzenie pożaru.

Zbilansowano także stan sprzętu przeciwpożarowego, znajdującego się w poszczególnych miejscowościach. Nie przedstawiał się on imponująco. Sucha miała jedną sikawkę we dworze, jedną w ogrodzie, jedną w browarze oraz dwie na kolei. Prócz tego żadnym innym sprzętem nie dysponowano. Za najpilniejsze zgromadzeni uznali opatrzenie 20 ludzi do straży. Koszt szacowany był na minimum 450 gulednów.

Posiedzenie Rady Gminy, poświęcone tej sprawie odbyło się już 25 listopada, przy obecności 22 radnych, pod przewodnictwem W. Józefiaka. Rada jednoznacznie uchwaliła by wyasygnować na zakup sikawki 240-250 zł reńskich oraz dodatkowo 105 złr na inne cele, związane także z zaopatrzeniem straży. Z grona rady wyłoniony został Komitet Straży, do którego weszli ks. J. Procner, E. Drapella, L. Olszewski, J. Gawlik J. Heumann, J. Pastuszka i F. Hass.

Z przeprowadzonej z inicjatywy Rady, ze składek wśród mieszkańców Suchej w listopadzie 1886 roku zebranych zostało 100 złr. 73 osoby złożyły kwoty od 30 halerzy do 6 złr. Książd J. Procner złożył 6 złr., E. Drapella 5, dr. J. Gawlik 3, E. Krupka 3, pozostali niższe sumy.

Trzy dni później, 28 listopada 1886 roku, odbyło się w Makowie drugie posiedzenie Komitetu Wspólnego. Suski komitet rozpoczął intensywne zabiegi organizacyjne. Już 1 grudnia na zwołanym zebraniu ustalona została wysokość składek członkowskich (40 kr. od członków czynnych i 25 od honorowych) oraz wystosowano pisma do różnych instytucji z prośbami o wsparcie finansowe. Do 9 marca 1887 roku odbyły się jeszcze 3 posiedzenia, przygotowano statut, zamówiono sprzęt, umundurowanie oraz odznaki, itp.

W efekcie tych działań, w dniu 30 kwietnia 1887 roku przyjęty został statut oraz ustalony termin oficjalnego „otwarcia” Towarzystwa i poświęcenia sztandaru na dzień 11 maja. Ponieważ utworzona straż była związkiem trzech instytucji: gminy, dworu i kolei, musiała mieć swoją Radę Nadzorczą. Po przekształceniu się Komitetu w radę nadzorczą, uroczyste proklamowano, że „Towarzystwo Ochotniczej Związkowej Straży Ogniowej od dziś istnieje.”

Według Statutu, Straż składa się z trzech oddziałów: służby ogniowej, służby na placu i pogotowia na stacji kolejowej. W dniu 11 maja 1887 roku odbyły się w miejscowym kościele uroczystości otwarcia Towarzystwa i poświęcenie sztandaru.

Na podstawie sporządzonej 16 maja tegoż roku listy, komendantem Straży został Leopold Olszewski, a jego zastępcą dr Michał Żmigrodzki, komendantem I Oddziału Wojciech Barber i II Oddziału Jan Pastuszka. Każdy z Oddziałów składał się z dwóch dziesiątek, którymi kierowali jako dziesiątnicy: Andrzej Wiciński, Franciszek Kysiak, Stanisław Rutkowski i Aleksander Płatek. Nadto było dwóch trębaczy: Teofil Mikołajczyk i Jan Stanek oraz dwóch mechaników do sikawek: Robert Stopka i Michał Łysoń.

Łącznie stan osobowy Straży stanowiło 45 osób. Oddziałem pogotowia na stacji kolejowej, w myśl Statutu, dowodzić miał naczelnik stacji lub jego zastępca.

W maju 1894 roku naczelnikiem Straży wybrany został dr Michał Żmigrodzki, jego zastępcą Aleksander Płatek, a sekretarzem od lipca tegoż roku Ludwik Kulig.

Jak wskazuje zachowana dokumentacja, od tego czasu - nie bez trudności, rozpoczęte zostały w miarę systematyczne zajęcia szkoleniowe, przeglądy sprzętu i umundurowania.

Początki działania straży były bardzo trudne, gdyż nie posiadała ona odpowiedniego sprzętu, a podstawowym wyposażeniem był prymitywny beczkowóz na wodę, ciągnięty przez strażaków, wiadra, bosaki i tłumnice. Z biegiem lat straż drobila się sikawki ręcznej czterokołowej o zaprzęgu konnym. W 1912 roku straż suska posiadała już 3 sikawki ręczne i wóz konny drabiniasty.

W tym czasie jednostka przystąpiła do budowy siedziby – Remizy na placu Sokolim. W okresie pierwszego 40-lecia istnienia Straż brała udział między innymi w takich zdarzeniach jak w marcu 1905 roku pożar zamku suskiego, 1912 roku masowy pożar zabudowań mieszkalnych w Jordanowie, 1913 roku masowy pożar w Zembrzycach, 1916 roku masowy pożar w Makowie.

Za udział w ratowaniu miasta z klęski powodzi w 1934 roku, Jednostka otrzymała list pochwalny

wcieleni do obowiązkowej Straży Pożarnej Miasta Sucha pod Komendą policji niemieckiej.

Okupant dla potrzeb straży dostosował pomieszczenia magazynowe, gdzie przechowywano sprzęt pożarniczy i odbywano ćwiczenia.

Członkowie ochotniczej straży pożarnej podczas okupacji brali czynny udział w działalności podziemnej, w ramach różnych organizacji, m.in. w postaci łączników między grupami zbrojnego podziemia.

W tym ruchu między innymi brał udział Zdzisław Bigaj – członek OSP, który zginął w okolicach Żywca w styczniu 1945 roku.

Wielu członków przynależność do straży uchroniła przed wywiezieniem do obozów koncentracyjnych.

Już w roku 1945 w dniu 25 listopada odbyło się pierwsze po wojnie Walne Zgromadzenie OSP. W ciągu tych pierwszych powojennych lat powołany Zarząd,

jako naczelne zadanie postawił sobie sprawę pozyskania i adaptację budynku straży do jej potrzeb, gdyż drewniana remiza na placu Sokoła uległa spaleni podczas wojny. Przy czynnym udziale strażaków i mieszkańców Suchoj budynek został przystosowany do potrzeb Ochotniczej Straży Pożarnej.

Duży wkład pracy włożyli członkowie straży, którzy byli rzemieślnikami w różnych zawodach. Zarząd Straży zakupił samochód ciężarowy marki Ford, który przerobiono na samochód gaśniczy i w roku 1949 nastąpiło jego poświęcenie.

Zapada decyzja i w roku 1955 Zarząd

podjął się rozbudowy Remizy. Budowę prowadzono systemem gospodarczym. Obiekt po modernizacji i rozbudowie miał posiadać: 3 garaże, dyżurkę, biuro, magazyn, dużą świetlicę, mieszkanie dla gospodarza, kotłownię i pomieszczenia na opał.

W roku 1956 w miesiącu marcu Komenda Powiatowa Straży Pożarnych w Żywcu na bazie istniejącej OSP powołała posterunek zawodowy, przydzielając 3 etaty kierowców, którzy jednocześnie pełnili służbę jako telefoniści.

Rok 1956 jest rokiem przełomowym, kiedy to następuje reorganizacja powiatów. W Suchoj utworzona zostaje Powiatowa Komenda Straży Pożarnych na bazie istniejących pomieszczeń OSP. Komendantem zostaje powołany asp. poż. Marek Aksamit, który rozpoczął współpracę z Zarządem OSP Sucha przy dalszej rozbudowie obiektu. Zostaje on zmodernizowany i przekazany do użytku dla Ochotniczej Straży Pożarnej i Komendy Powiatowej w 1962 roku.

nadany przez Zarząd Krakowskiego Okręgu Związku Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej.

W maju 1927 roku w czasie uroczystości odbyło się uroczyste poświęcenie sztandaru w obecności władz miejskich i kościelnych, a także zaproszonych jednostek.

W roku 1928 jednostka posiada pierwszy samochód marki Fiat przerobiony z samochodu osobowego. Działalność straży suskiej rozwijała się.

W 1935 roku uchwalono trzyletni plan pracy dla Zarządu w którym określono m.in.

- założenie Oddziału Żeńsko - Samarytańskiego,
- ostateczne załatwienie sprawy kupna lub przepracowania hipotecznego obecnie używanego placu pod budowę remizy i rozpoczęcia jej budowy,
- urządzenie 50-lecia OSP.

Straże Pożarne, mimo braku w wyposażeniu technicznym i systemie mobilizacyjnym w wielu miastach i wsiach, ofiarnie i odważnie spełniały swój patriotyczny obowiązek w zakresie obrony ojczyzny przed najazdem hitlerowskim we wrześniu 1939 roku.

Z chwilą wojny członkowie straży pożarnej zostali

Skuteczność operacyjna jednostki jest lepsza, gdyż na miejscu pełnią służbę kierowcy zawodowi, zostaje zainstalowany telefon, syrena alarmowa elektryczna, a później radiostacja stacjonarna i samochodowa.

Rolą, jaką Straż Pożarna w Suchej odegrała jest nie tylko walka z pożarami i innymi klęskami żywiołowymi, ale i prowadzenie działalności kulturalno-oświatowej. To przecież tutaj odbywały się słynne na całą okolicę zabawy. Przykładem może być wykorzystanie świetlicy strażackiej z braku większych sal w mieście i w powiecie w latach 50-tych i 60-tych przez społeczeństwo miasta i powiatu. W dniach 30 czerwca i 1 lipca 1962 roku odbyły się uroczystości z okazji 75-lecia istnienia Ochotniczej Straży Pożarnej w Suchej.

Z tej okazji Jednostka ta otrzymała sztandar oraz najwyższe odznaczenie korporacyjne „Złoty Znak Związku”. Odbyła się także uroczystość przekazania do użytku, zmodernizowanego „Domu Strażaka”, wybudowanego w czynie społecznym.

Na jednym z zebrań członkowie OSP stwierdzili, że istnieje potrzeba budowy nowej remizy strażackiej.

Komendant Powiatowy Pan Marek Aksamit stwierdza, że jest w planie budowa Komendy Powiatowej, lecz dopiero po 1970 roku, bo obecny stan, w jakim Komenda się mieści jest zły z braku pomieszczeń i ciasnoty.

Niestety, istnienie powiatu przekreśliła ustawa sejmowa z dnia 29 listopada 1972 roku o zmianie konstytucji i utworzeniu gmin. Zlikwidowano wówczas szczebel pośredni, jakim były powiaty, wprowadzając dwustopniową strukturę wojewódzką i gminną. Stąd też od 1975 roku przestał istnieć powiat suski, a miasto Sucha Beskidzka zostało włączone w skład nowo utworzonego województwa bielskiego.

W pożarnictwie suskim także zachodzą zmiany. W miejsce Powiatowej Komendy Straży Pożarnych powstaje Komenda Rejonowa Straży Pożarnych.

Zawodowa Straż Pożarna w Suchej Beskidzkiej została powołana do życia Decyzją Nr 6/76 Wojewody Bielskiego z dnia 12 czerwca 1976 roku, na bazie istniejącego już od marca 1956 roku posterunku zawodowego. Siedzibą stał się budynek OSP Sucha Miasto, który to zaczęto adoptować do potrzeb, jakie winny spełniać obiekty przeznaczone dla Zawodowych Straży Pożarnych. Górna część obiektu zostaje przeznaczona na części biurowe oraz świetlicę, natomiast stare pomieszczenia biurowe na dole zostały przerobione na sypialnię dla załogi ZSP. Przebudowie uległy także garaże.

Funkcję Komendanta Rejonowego i Komendanta Zawodowej Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej objął kapitan pożarnictwa Wojciech Kysiak.

Wraz z powołaniem Zawodowej Straży Pożarnej posiadany sprzęt motorowy OSP zostaje przekazany do innych jednostek w terenie, a na ich miejsce przychodzi nowoczesny sprzęt, który stanowi wyposażenie ZSP.

W 1986 roku funkcję Komendanta Rejonowego i Komendanta Zawodowej Straży Pożarnej objął chor. poż. Bogusław Patera. Jednostka nadal prowadziła działalność szkoleniową, profilaktyczną i fachowe doradztwo przeciwpożarowe. Osiągała i osiąga znaczące w skali województwa wyniki w sporcie pożarniczym i sprawności fizycznej strażaków, czego dowodem było

choćby mistrzostwo województwa bielskiego w 1991 roku.

Uchwalenie przez Sejm w dniu 24 sierpnia 1991 roku dwóch ustaw: o ochronie przeciwpożarowej oraz o Państwowej Straży Pożarnej, w których zawarto nowe rozwiązania dotyczące organizacji ochrony przeciwpożarowej w Polsce. Na mocy tych ustaw Komenda Rejonowa po 16-tu latach przestała istnieć.

W miejsce rozwiązanej Zawodowej Straży Pożarnej powstaje z dniem 1 lipca 1992 roku Jednostka Ratowniczo-Gaśnicza. Jako jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej weszła ona w skład Komendy Rejonowej Państwowej Straży Pożarnej w Wadowicach, która to prowadziła nadzór i kontrolę wykonywanych zadań z zakresu ratownictwa. Funkcję dowódcy Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej powierzono mł. kpt. Piotrowi Harańczykowi, zastępcą został asp. Paweł Kysiak.

Jednostka uczestniczyła w gaszeniu pożarów w Olkuszu i Kuźni Raciborskiej. Uczestniczyła także w zabezpieczeniu wizyt Ojca Świętego oraz likwidacji skutków powodzi w lipcu 1997 roku.

Historycznym momentem dla Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej stał się rok 1996, gdy 2 maja na dziedzińcu zamkowym odbyło się uroczyste przekazanie sztandaru suskiej Jednostce Ratowniczo-Gaśniczej w XX - lecie jej powołania. Nadzieje na powrót komendy i własnego rejonu rozbudziły projekty ustawy o nowym podziale administracyjnym kraju. Wraz z tą nadzieją powrócił na nowo problem lokalowy oraz obecnie bardzo ważny – ilość etatów.

Powstało 16 województw, w tym województwo małopolskie, w którym znalazł się powiat suski, którego stolicą stało się miasto Sucha Beskidzka. Powiat ten skupił gminy, które współdziałały w dawnym województwie nowosądeckim i bielskim. Nowa ustawa spowodowała, iż osobą odpowiedzialną w powiecie za bezpieczeństwo, a w tym ochroną przeciwpożarową, stał się Starosta. Zadania dotyczące organizacji Komendy Powiatowej oraz całego systemu prowadzenia interwencji i współpracy z Ochotniczymi Strażami Pożarnymi oraz z innymi podmiotami spoczęły na Komendancie Powiatowym. Cała Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej powstała na bazie sprzętowej i częściowo lokalowej Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej. W październiku 1998 roku przy całkowitym zaangażowaniu załogi JRG rozpoczęto remont siedziby komendy przy ul. hr. Tarnowskiego 1. Od 1 stycznia obowiązki Komendanta Powiatowego objął kpt. Bogusław Patera. Jego zastępcą i dowódcą JRG został kpt. Piotr Harańczyk. Sprawdzianem dla suskich strażaków była pamiętna powódź w lipcu 201 roku.

W najnowszej historii suskiej Komendy Powiatowej Państwowej Straży Pożarnej ważną datą jest dzień 24 maja 2003 roku, kiedy to nastąpiło uroczyste otwarcie nowej siedziby KP PSP przy ul. Makowskiej 26. Suska straż pożarna po blisko półwieczu istnienia doczekała się nowoczesnego obiektu.

Dokładnie w trzy lata po tym, jak wjechały na plac budowy buldożery, do nowoczesnych wszechstronnych garaży, teraz wyjeżdżają samochody strażackie. Pod koniec 2002 roku kiedy to Państwowa Straż Pożarna opuściła remizę przy ul. Rynek 16. Zarząd OSP

podjął decyzje o wznowieniu działalności operacyjno-technicznej oraz starania o prawne przejęcie całego obiektu.

Z zapisu w księgach wieczystych wynikało, iż budynek straży jest własnością Skarbu Państwa. Wystąpiono z wnioskiem do Wojewody Małopolskiego o przekazanie obiektu na własność OSP. Powyższy wniosek został odrzucony, a budynek przekazany do dyspozycji władz samorządowych. Nastąpiła jego komunalizacja.

Istniały zakusy na usunięcie strażaków z budynku, a co za tym idzie, na rozwiązanie OSP Sucha Beskidzka Miasto.

Dzięki staraniom Zarządu OSP oraz decyzji Burmistrza Miasta Pana Stanisława Lichosyta, suscy strażacy ochotnicy na mocy umowy użyczenia otrzymali możliwość prowadzenia swojej działalności statutowej w pomieszczeniach na parterze budynku. W chwili obecnej do swojej dyspozycji mają 2 garaże, pomieszczenie świetlicy oraz pomieszczenie zaplecza. Na swoim wyposażeniu posiadają samochód gaśniczy marki Żuk GLM 8 wraz ze sprzętem ratowniczo-gaśniczym i armaturą wodną, oraz autobus Jelcz PR 110. Działalność interwencyjna polega na wspieraniu jednostki PSP podczas dużych działań na terenie miasta. Do takich należy zaliczyć akcję przeciwpowodziową, akcję dystrybucji wody pitnej podczas skażenia wodociągu miejskiego, zabezpieczenie imprez masowych, akcje związane z usuwaniem śniegu z dachów budynków itp.

Przez wszystkie lata nie zaniechano też innych czynności związanych z działalnością statutową polegającą między innymi na organizowaniu i przeprowadzaniu corocznych walnych zebrań OSP, organizowaniu akcji rozprowadzania kalendarzy strażackich, przygotowaniu i starcie w zawodach sportowo-pożarniczych, pozyskiwaniu nowych członków OSP, udziale naszych przedstawicieli i pocztu sztandarowego w jubileuszach strażackich, uroczystościach kościelnych, państwowych itp.

Na walnym zebraniu w dniu 22 stycznia został wybrany Zarząd OSP Sucha Miasto w składzie:

Prezes Wojciech Kysiak
Wiceprezes Mirosław Polny
Naczelnik Marek Fluder
Z-ca naczelnika Łukasz Patera
Skarbnik Banaś Marek
Sekretarz Paweł Kysiak
Gospodarz Roman Stróżak

Komisja Rewizyjna:
Przewodniczący Stefan Stróżak
Członek Władysław Świerkosz
Członek Henryk Rusin

Natomiast Komenda Powiatowa PSP w Suchej Beskidzkiej ma siedzibę, która jest jedną z nowoczesniejszych i najlepiej wyposażonych, nie tylko w województwie małopolskim, ale i w kraju. W strażnicy przy ulicy Makowskiej oprócz Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej funkcjonuje Centrum Powiadomienia Ra-

tunkowego, gdzie dyżuruje strażak PSP i dyspozytor medyczny Pogotowia Ratunkowego oraz zespół wyjazdowy „R”, a także siedziba Powiatowego Centrum Reagowania Kryzysowego.

Komenda Powiatowa Państwowej Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej, wreszcie po 50 latach od chwili swego powstania, a Jednostka Ratowniczo Gaśnicza w 30 lat od chwili jej powołania ma warunki na range Europy Zjednoczonej i XXI wieku.

“Czyny i sprawy ludzkie choćby najbardziej godne pamięci łatwo zapominają się, jeśli nie są przekazane potomności przy pomocy znaków pisemnych.”

ZARYS HISTORII SUSKICH STRAŻY POŻARNYCH
WYĞŁOSZONY NA JUBILEUSZU 120 – LECIA
W DNIU 30 KWIEŃNIA 2006 ROKU
NA DZIEDZIŃCU ZAMKU SUSKIEGO.

WOJCIECH KYSIAK
PREZES OSP SUCHA BESKIDZKA MIASTO

STRAŻACY DZIĘKUJĄ

Strażacy ochotnicy i zawodowcy składają serdeczne podziękowania wszystkim osobom i instytucjom, dzięki którym udało się zorganizować i przeprowadzić w dniu 30 kwietnia br. jubileusze suskich straży pożarnych.

Bezinteresowna pomoc Państwa oraz zaszczycenie nas swoją obecnością pozwoliła nam w godny sposób uczcić to święto.

Jeszcze raz bardzo dziękujemy i prosimy o dalsze wspieranie naszej działalności.

Ze strażackim pozdrowieniem:

Zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej
w Suchej Beskidzkiej – Miasto

i

Komenda Powiatowa Państwowej
Straży Pożarnej w Suchej Beskidzkiej

ARTYŚCI POD ZAMKOWYMI ARKADAMI

W SCENERII MAŁEGO WAWELU ROZPOCZĘŁA SWOJĄ DZIAŁALNOŚĆ GRUPA ARTYSTYCZNA „KRUŻGANEK”, KTÓRĄ TWORZĄ: ELŻBIETA SIWEK, ROMAN WRÓBEL I ANDRZEJ ZIELIŃSKI.

Wystawiają oni swoje malarstwo, którego głównymi tematami są najpiękniejsze zabytki Suchej Beskidzkiej i okolic, babiogórskie pejzaże i kwiaty wykonane w technikach akwareli, oleju, pasteli i tempery.

Grupa zachęca do współpracy również innych artystów. Prezentuje się w soboty i niedziele pod zamkowymi krużgankami, stąd też jej nazwa. Obecność naszych artystów i ich forma prezentacji prac pod zamkowymi arkadami wpłynęła na specyficzny klimat tego miejsca, przypominając galerie zamkowe

w Krakowie czy w Niepołomicach.

Serdecznie zapraszamy!

BW

DOMEK OGRODNIKA

IZBA REGIONALNA TOWARZYSTWA MIŁOŚNIKÓW ZIEMI SUSKIEJ

ZAPRASZA DO ZWIEDZANIA EKSPOZYCJI
W DNIACH:

Środa:	9.00 - 12.00
Czwartek:	14.00 - 17.00
Piątek:	9.00 - 12.00
Sobota:	11.00 - 16.00
Niedziela:	11.00 - 15.00

Ceny biletów: dorośli 2 zł, dzieci 1 zł
Zwiedzanie z przewodnikiem.

DOMEK OGRODNIKA MOŻNA ZWIEDZAĆ
od 28 kwietnia do 15 października 2006 roku.

100-LECIE NAJSTARSZEGO SZLAKU W BESKIDACH

W DNIU 31 MAJA BR. ODBĘDZIE SIĘ UROCZYSTOŚĆ 100-LECIA PIERWSZEGO WYTYCZONEGO W BESKIDACH ZACHODNIH POLSKIEGO SZLAKU TURYSTYCZNEGO, KTÓRY PROWADZI Z SUCHEJ OD DWORCA PKP PRZEZ MAGURKĘ, ZAWOJĘ PRZYSŁOP DO ZAWOI CENTRUM. SZLAK TEN WYTYCZYŁ W 1906 ROKU HUGON ZAPAŁOWICZ.

Oddział PTTK Ziemi Babiogórskiej im. prof. Walerego Goetla serdecznie zaprasza do udziału w wyprawie trasą szlaku wszystkie zainteresowane osoby. O godz. 11.00 planowana jest zbiórka pod Klasztorem OO. Karmelitów na Przysłopiu, gdzie nastąpi spotkanie z grupą, która w tym samym czasie wyruszyła z Zawoi. Tam też odbędzie się uroczysta Msza Święta oraz wręczone zostaną odznaki upamiętniające jubileusz wszystkim uczestnikom spotkania. Organizatorami uroczystości są: Oddział PTTK „Ziemi Babiogórskiej” im. prof. Walerego Goetla, Urząd Gminy w Zawoi, Urząd Miejski w Suchej Beskidzkiej i Starostwo Powiatowe.

Ruch turystyczny w Beskidach rozpoczął się na przełomie XIX /XX wieku. Jednym z głównych propagatorów turystyki był Hugon Zapałowicz.

Dr Hugon Zapałowicz (1852–1917), przyrodnik i podróżnik, prawnik badacz Karpat i gór środkowej Argentyny. Autor opracowań poświęconych ich florze i budowie geologicznej. Prekursor turystyki babiogórskiej, nazywany „odkrywcą Babiej Góry”.

Od 1904 roku H. Zapałowicz czynił zabiegi wokół skierowania polskiego ruchu turystycznego w rejon Babiej Góry, dotąd zdominowanego przez niemieckie Towarzystwo „Beskidenverein” i nadania mu ram organizacyjnych. Na posiedzeniu Wydziału Towarzystwa Tatrzańkiego 28 kwietnia 1905 r. przedstawiono walnemu zgromadzeniu wniosek o powołaniu nowego oddziału. Referentem tego wniosku został Zapałowicz. Decyzję TT podjęło 30 kwietnia 1905 r., a już 14 maja w Makowie odbyło się zebranie konstytu-

tuujące Oddziału Babiogórskiego TT na którym był obecny faktyczny twórca tego oddziału dr Hugon Zapałowicz reprezentujący Wydział Towarzystwa. Pierwszym prezesem nowego Oddziału został dr Andrzej Karaś z Makowa. Oddział został zatwierdzony przez c.k. Namiestnictwo we Lwowie rozporządzeniem z 10 września 1905 roku. Z inicjatywy Hugona Zapałowicza w roku 1906 wybudowano schronisko na Markowych Szczawinach pod Babią Górą. W tym okresie stara się o rozpoczęcie budowy drogi z Makowa do Zawoi i o fundusze na budowę schroniska pod Babią Górą, oraz znakuje przeszło 40 km szlaków turystycznych. Zapałowicz wnosi do c.k. Sądu Powiatowego w Makowie w imieniu Oddziału Babiogórskiego oskarżenie o rozmyślne niszczenie polskich znaków tury-

Dr Hugon Zapałowicz

stycznych przez działaczy Beskidenverein. Wyrok sądu makowskiego w dniu 25 lutego 1908 r. aczkolwiek nie skazujący, ale jednak uznający Niemców za sprawców wykroczeń miał poważne znaczenie dla polskośći turystyki w Beskidach Zachodnich. W 1908 r. H. Zapałowicz opuszcza Zawoję i przenosi się do Lwowa. Zasługi Zapałowicza dla polskiej turystyki zastały docenione przez Towarzystwo Tatrzańskie. W 1913 r. wybrano go w poczet członków honorowych TT, razem m.in. z tak znanymi postaciami jak: Kazimierz Przerwa-Tetmajer i Stanisław Witkiewicz.

BW.

HISTORIA PRZEWODNICTWA BABIOGÓRSKIEGO CZ.II

WAWRZYNIEC SZKOLNIK ODEGRAŁ POWAŻNĄ ROLE W ROZWOJU TURYSTYKI W REJONIE ZAWOI.

Kiedy Towarzystwo Tatrzańskie zaczęło się interesować Beskidami Zachodnimi, szczególnie zaś Babią Górą, zwróciło się właśnie do niego, jako świetnego znawcy miejscowych stosunków, z prośbą o szczegółowe informacje, co do kosztów utrzymania, cen budulca i gruntu, w związku z już wtedy wysuwanym

pomysłem budowy schroniska w tych stronach. Było to wiosną 1891 roku. Szkolnik odpowiedział wyczerpująco na zadane pytania, popierając projekt budowy schroniska i podkreślając jego znaczenie dla turystyki.

Dwa lata później, w marcu 1893 roku Szkolnik skierował do Wydziału Towarzystwa Tatrzańkiego w Krakowie list, w którym omówiwszy na wstępie potrzeby turystyczne Zawoi, polecał swoje usługi w tym zakresie. Podkreślał walory turystyczne wsi, w której można wypocząć po pracy umysłowej i wzmocnić zdrowie. Twierdził, że Zawoja w Beskidzie Zachodnim

jest najodpowiedniejszym miejscem do wypoczynku po Zakopanem. Polecał siebie w pomocy do wyszukiwania odpowiedniego mieszkania dla letników i w załatwieniu furmanki z Makowa do Zawoi i również jako przewodnik na Babią Górę, szczególnie zaś tym turystom, którzy wybierają się tam, by obejrzeć wschód słońca. Jak z tego wynika Szkolnik proponował swoje usługi będące w istocie biura turystycznego na długo przed powstaniem Oddziału Babiogórskiego Towarzystwa Tatrzańskiego który, wzorem zakopiańskiego Dworca Tatrzańskiego zaczął organizować tzw. Dworzec Babiogórski, pomysłany jako centrum obsługi ruchu turystycznego. W dniu 4 kwietnia 1893 roku Szkolnik wystąpił formalnie do władz Towarzystwa Tatrzańskiego z prośbą o mianowanie go przewodnikiem na Babią Górę, Police, Pilsko i sąsiednie góry. Do podania dołączył pochlebne świadectwo, wystawione przez dr Hugona Zapałowicza stwierdzające, że zna dobrze całą Babiogórszczyznę, że jest znawcą podań, (legend) pieśni ludowych i ma prawdziwy dar spostrzegawczy, który mu pozwala „przepowiadać” pogodę, słońce czy nadchodzącą burzę oraz, że jest nieocenionym przewodnikiem, którego opiece każdy swoją osobę i mienie może powierzyć. Te pozytywne cechy miały kwalifikować Szkolnika na przewodnika oraz kierownika w wychowaniu młodszej generacji przewodników oraz nadzorcę schroniska pod Babią Górą, które miało zostać zbudowane.

W „Pamiętniku Towarzystwa Tatrzańskiego” odnotowano prośbę Wawrzyńca Szkolnika z Zawoi o uzyskaniu książeczki przewodnictwa w górach podczas posiedzenia Wydziału Towarzystwa Tatrzańskiego w dniu 17 kwietnia 1893 roku. Nie wiadomo na pewno, czy patent formalny został nadany Szkolnikowi, ponieważ źródła archiwalne jak i publikowane milczą na ten temat. W dokumentach późniejszych oraz na łamach „Pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskiego” i „Sprawozdań Komisji Fizjograficznej” wydawanych przez Akademię Umiejętności w Krakowie, w odniesieniu do jego osoby używane jest określenie przewodnik, można przypuszczać z dużym prawdopodobieństwem, że istotnie otrzymał on tę książeczkę. Jeśli tak, byłyby to pierwsze beskidzkie uprawnienia w historii przewodnictwa górskiego w Polsce. Nie można utożsamiać tego faktu z początkiem zorganizowanego przewodnictwa beskidzkiego, bo znalazłoby to odzwierciedlenie w sprawozdaniach z działalności Towarzystwa Tatrzańskiego, pomieszczonych na kartach „Pamiętnika Towarzystwa Tatrzańskiego”, tymczasem nie ma na ten temat ani słowa.

U zwykłych turystów Szkolnik zaskarbiał sobie sympatię i wdzięczność. W książce szczytowej Diabłaka jeden z nich zanotował: *Wawrzyniec Szkolnik z Zawoi to znakomity i bardzo uprzejmy przewodnik ze wszechmiar godny polecenia.*

W dniu 14 maja 1905 roku Szkolnik brał udział w zebraniu założycielskim Oddziału Babiogórskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, pierwszego w obszarze Beskidów Zachodnich. Jest zatem jego osoba ściśle związana z początkami działalności tego Oddziału. W 1906 roku Oddział powierzył mu pełnienie funkcji tzw. straży górskiej, której zadaniem było *doglądanie dróg, ścieżek, mostów, schronisk itd., przez Towarzy-*

stwo założonych lub utrzymywanych, wreszcie podawanie do jego wiadomości każdego spostrzeżonego uszkodzenia. Z tej funkcji wynikała też jego rola jako pierwszego polskiego znakarza szlaków turystycznych w Beskidach Zachodnich. Już w czerwcu 1906 roku na polecenie Zapałowicza wyznakował wraz z pomocnikiem, swoim 25-letnim synem Franciszkiem, szlaki turystyczne z Widel na Babią Górę, a w 1907 roku brał udział w słynnej później „wojnie na pędzle”.

Z działalnością turystyczną Szkolnika łączy się ściśle jego publicystyka krajoznawcza. Zadebiutował artykułem „O Zawoi”, opublikowanym w „Pamiętniku Towarzystwa Tatrzańskiego” w 1904 roku. Jest to prawdopodobnie pierwsze monograficzne opracowanie na temat Zawoi w polskim piśmiennictwie krajoznawczym. W roku 1905 „Pamiętnik Towarzystwa Tatrzańskiego” umieścił dwa teksty Szkolnika „O Babiej Górze” i „Wskazówki do poznania Babiej Góry”. Pierwszy zawierał podania ludowe, drugi – krajoznawczą charakterystykę masywu.

Skolnik zapisał się również w dziejach meteorologii beskidzkiej. Od października 1904 roku do marca 1908 roku sprawował obowiązek obserwatora w stacji meteorologicznej, założonej w Zawoi przez Towarzystwo Tatrzańskie. Obserwacje Szkolnika były publikowane przez Akademię Umiejętności w latach 1908–1909. 15 sierpnia 1901 roku zanotował w książce szczytowej, iż prawdopodobnie już ostatni raz jest na wierzchołku Babiej Góry.

Po raz ostatni był na Markowych Szczawinach we wrześniu 1906 roku mając 64 lata. Brał udział w otwarciu i poświęceniu schroniska turystycznego. Choroba nie pozwoliła mu prowadzić obserwacji meteorologicznych, które z dniem 1 kwietnia 1908 roku przekazał synowi Franciszkowi. 19 maja 1908 roku Wawrzyniec Szkolnik zakończył swoje ciekawe życie.

Pochowany został w Zawoi. Grób jego, niestety, nie istnieje, nawet nie wiadomo na którym cmentarzu został pochowany, czy na starym nad kościołem, czy też na nowym przy drodze. Nie znana jest równocześnie podobizna Szkolnika, o ile w ogóle takowa istniała. Prawdopodobnie jego podobizna znajduje się na zdjęciu, wykonanym w czasie uroczystego otwarcia schroniska na Markowych Szczawinach. Zdjęcie przedstawia grupę uczestników uroczystości. Wg Midowicza postać stojąca za Zapałowiczem to Wawrzyniec Szkolnik. Fotografia tego zdjęcia znajduje się w ośrodku muzealnym PTTK na Markowych Szczawinach.

Imieniem Wawrzyńca Szkolnika nazwano żółty szlak w Zawoi przez Czatożę na Markowe Szczawiny, który został przez niego znakowany.

Miejsce, w którym odgałęzia się zielono znakowana ścieżka na Sokolicę i z Górnego Płaj ma nazwę „Szkolnikowe Rozstaje”. Nazwę wprowadził Władysław Midowicz w Monografii Babiej Góry.

Swoją służbą ludziom, propagowaniem przyrody babiogórskiej i miejscowości Zawoi Wawrzyniec Szkolnik zasłużył sobie, żeby jego imieniem nazwano którąś ze szkół powiatu suskiego. Był postacią niepowtarzalną w swoim środowisku.

MALI EKOŁODZY

DZIECI 6-LETNIE Z MIEJSKIEGO PRZEDSZKOLA SAMORZĄDOWEGO W SUCHEJ BESKIDZKIEJ WZIĘŁY UDZIAŁ W OBCHODACH „DNI ZIEMI”. IMPREZĘ ZORGANIZOWALI I PRZEPROWADZILI STUDENCI WYŻSZEJ SZKOŁY TURYSTYKI I EKOLOGII W SUCHEJ BESKIDZKIEJ.

Otwarcie uroczystości nastąpiło w przedszkolu, gdzie organizatorzy przebrani za leśne zwierzątka zaprosili przedszkolaków do udziału w imprezie. Następnie wszyscy razem w barwnym korowodzie przeszli do parku Zamku Suskiego. Tam w zielonej scenerii dzieci

obejrzały przedstawienie w wykonaniu studentów pt. „Leśna szkoła” oraz wzięły udział w Turnieju Ekologicznym.

Zwycięzcami okazali się: I miejsce Paweł Chrząszcz – grupa „Zajączki” II miejsce Kacper Wójcik – grupa „Zajączki”

III miejsce Anna Leśniakiewicz – grupa „Misie” Laureaci otrzymali nagrody i dyplomy, pozostałe dzieci nagrody pocieszenia.

Każdy z uczestniczących w imprezie przedszkolaków ślubował uroczyście, że będzie dbał o naszą planetę i dzięki temu stał się Małym Ekologiem.

Serdecznie dziękujemy organizatorom za zaproszenie dzieci przedszkolnych do udziału w imprezie. Niewątpliwie była to dla nich niezapomniana lekcja ekologii.

MPS

O ŚWIATA

NAUKOWE I PRZYJACIELSKIE SPOTKANIE Z WĘGRAMI NA SUSKIEJ ZIEMI W DNIACH 15–18.05.2006

KOLEJNY RAZ WŁADZE MIASTA ORAZ DYREKTOR ZESPOŁU SZKÓŁ IM. JANA PAWŁA II W SUCHEJ BESKIDZKIEJ GOŚCIC BĘDĄ DELEGACJĘ PRZYJACIOŁ Z JASZBERENY.

Wizyta stanie się okazją do zacieśniania kontaktów polsko – węgierskich i umożliwi w dużym stopniu realizację dalszego pomyślnego rozwoju oraz wzajemnej współpracy stanowiącej zasadniczy element podpisanej w ubiegłym roku umowy między miastami i szkołami.

Partnerstwo miast i szkół może rozwijać się i umacniać jedynie na bazie częstych i życzliwych kontaktów obu stron, odbytych na wielu różnych płaszczyznach życia zawodowego, kulturalnego i społecznego.

To, jak mocno jesteśmy zaangażowani w realizację nakreślonych planów i w wypełnianie zadań zawartych w umowie, będzie stopniowo odzwierciedlać obraz naszych stosunków z Węgrami i uwidaczniać rezultaty wspólnych przedsięwzięć.

W ciągu trzydniowego pobytu w Suchej, goście z Węgier wezmą udział w planowanej na dzień 16.05.2006 r. konferencji, która odbędzie się w murach Zamku Suskiego.

Pomysłodawcą i organizatorem konferencji jest

dyrektor Zespołu Szkół Piotr Kubieniec, który nie tylko z pozycji gospodarza imprezy, lecz także jako historyk, pragnie przybliżyć naszym partnerom historię Suchej Beskidzkiej, dzieje Małego Wawelu i losy szkoły.

Po zakończeniu części konferencyjnej opartej głównie na odczytach referatów, suscy pedagodzy wraz z nauczycielami z Jaszbereny będą mieli możliwość uczestniczenia w organizowanych warsztatach metodycznych, które posłużą jako dodatkowy element integracyjny i przyniosą obu stronom nowe doświadczenia zawodowe.

Dnia 18.05.2006 r. reprezentacja Węgier zaszczyt swą obecnością uroczystość Ogólnopolskiego

Spotkania Rodzin Szkół im. Jana Pawła II w Wadowicach. Dwudziestoosobowa delegacja z Zespołu Szkół w towarzystwie dziesięciu osób z Jaszbereny uda się do Papińskiego Miasta, by wspólnie z setkami wiernych wziąć udział we Mszy Świętej Koncelebrowanej pod przewodnictwem Jego Eminencji ks. Kardynała Stanisława Dziwisza Metropolity krakowskiego odbytej o okazji urodzin Sługi Bożego Jana Pawła II Wielkiego. Obecność przedstawicieli z Węgier będzie dowodem bliskości Osoby Ojca Świętego, który jak podkreślił burmistrz Jaszbereny, wpłynął na mentalność ludu węgierskiego i zmienił losy kraju.

ALICJA STOPKA

Chrzanów, 10 kwietnia 2006 r.

NOWE LEGITYMACJE DLA EMERYTÓW I RENCISTÓW

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Chrzanowie informuje, że rozpoczął wydawanie emerytom i rencistom nowych legitymacji.

Do końca czerwca br. wszyscy emeryci i renciści naszego Oddziału powinni otrzymać nowe legitymacje.

Do czego służy legitymacja emeryta-rencisty?

Legitymacja jest dokumentem potwierdzającym status emeryta-rencisty i jednocześnie dokumentem potwierdzającym fakt objęcia świadczeniobiorcy ubezpieczeniem zdrowotnym. Na ich podstawie emeryci i renciści będą mogli korzystać m.in. z opieki medycznej.

Jak wygląda nowa legitymacja emeryta-rencisty?

Legitymacja emeryta-rencisty ma formę plastikowej karty w zielonym kolorze w formacie zbliżonym do karty kredytowej. Zawiera imię i nazwisko świadczeniobiorcy, numer PESEL oraz numer emerytury lub renty, a także termin ważności (w przypadku osób, którym świadczenie przysługuje okresowo). W prawym górnym rogu legitymacji znajduje się hologram z logo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Kto otrzyma nową legitymację?

Legitymację emeryta-rencisty otrzymają emeryci i renciści, którzy mają ustalone prawo do emerytury lub renty z ubezpieczeń społecznych, do renty socjalnej, renty z tytułu wypadku lub choroby zawodowej, renty przyznanej na podstawie ustawy o z.i.w. lub świadczenia z ustawy kombatanczej.

Legitymacji nie dostaną natomiast osoby uprawnione do świadczeń i zasiłków przedemerytalnych. Osobom, które mają ustalone prawo do więcej niż jednego świadczenia, wydawana będzie tylko jedna legitymacja: np. dla emerytów uprawnionych równocześnie do renty z tytułu choroby zawodowej wydawana będzie legitymacja z numerem i symbolem emerytury.

W pierwszej kolejności legitymacje wydawane będą dla osób, które uzyskały prawo do świadczenia po 1.01.2006 r., następnie dla osób, których świadczenie przekazywane jest na rachunek bankowy, a prawo do świadczenia uzyskali przed 1.01.2006r. i w końcu dla pozostałych świadczeniobiorców emerytalno-rentowych.

Bez wniosku i pocztą

Emeryci i renciści nie muszą składać wniosków do ZUS-u o wydanie nowej legitymacji, gdyż będą one wydawane z urzędu. Dokumentu nie trzeba też będzie odbierać osobiście w Oddziale, zostanie on bowiem wysłany pocztą do każdego uprawnionego.

Zmiana danych, zniszczenie – łatwa wymiana

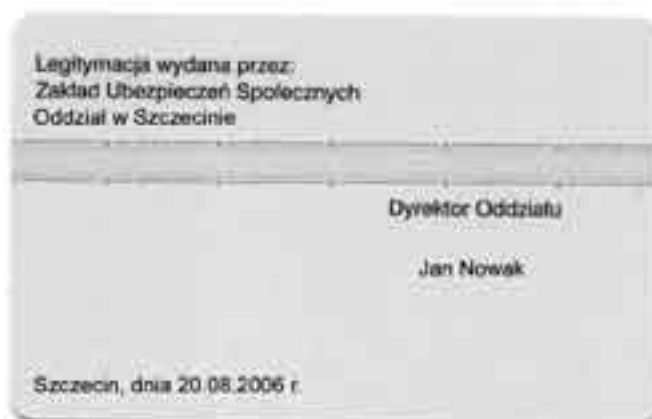
Jeżeli po otrzymaniu legitymacji zaistnieje potrzeba zmiany danych osobowych (np. nazwiska) lub gdy emeryt/rencista zmieni przynależność do oddziału Narodowego Funduszu Zdrowia, ZUS automatycznie wyda nową legitymację.

Jeżeli legitymacja ulegnie zniszczeniu lub zostanie zgubiona, ZUS wystawi nową na wniosek zainteresowanej osoby.

Dodatkowe informacje

Wszelkich informacji na temat wydawania nowej legitymacji i zasad posługiwania się nią udzielają pracownicy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych O/Chrzanów codziennie w godzinach 9.00-15.00 pod numerem telefonu: (0-32) 62-45-425.

Na pytania odpowiadają również pracownicy Sali Obsługi Klientów w każdym oddziale i inspektoracie ZUS.

FESTIWAL PIEŚNI MARYJNYCH

W DNIACH 1 DO 3 MAJA 2006 ROKU W OSIELCU ODBYŁA SIĘ DRUGA EDYCJA FESTIWALU PIEŚNI MARYJNYCH „AVE MARYJA”. PRZEZ DWA DNI TJ. 1 I 2 MAJA PREZENTOWAŁO SIĘ 47 WYKONAWCÓW: SOLIŚCI, ZESPOŁY, SCHOLE I CHÓRY. KONCERT GALOWY ODBYŁ SIĘ 3 MAJA.

Organizatorami Festiwalu są Urząd Gminy w Jordanowie, Parafia Rzymsko-Katolicka w Osielcu, Gminny Ośrodek Kultury w Jordanowie oraz Zespół Szkół w Osielcu. Patronat honorowy objął Jego Ekscelencja ks. Biskup Józef Guzek.

Również i Sucha zaprezentowała się na festiwalu w pierwszym dniu przesłuchań konkursowych. Miasto reprezentował Chór Miejski

„Jasień”, który wykonał dwie pieśni tj. „Bogurodzicę” i „Anioł Pański” oraz Zespoły „Quattro Voci” i “Wesołe Nutki” prowadzone przez Małgorzatę Kubieniec. Zespoły działają przy Centrum Muzycznym „AKORD”. Pierwszy zespół wykonał pieśni „Była Cicha i Piękna” oraz „Maryja Śliczna Pani”, drugi „Dobra Matko” i „Czarna Madonna”.

MSI

Z E S T A R E G O A L B U M U

Tym razem Pan Kazimierz Steczek prezentuje wspólną fotografię wykonaną w 1947 roku w Tatrach. Wiąże się ona ze zdobywaniem Górskiej Odznaki PTTK pod przewodnictwem Pani Izabeli Jasińskiej. Może ktoś rozpoznać się na starej fotografii?

RED.

ZŁOT RODZIN SZKÓŁ IM. JANA PAWŁA II W WADOWICACH

ZESPÓŁ SZKÓŁ SP NR 1 I GIMNAZJUM, KTÓRY W DNIU 20 LISTOPADA 2004 R. PRZYJĄŁ IMIĘ JANA PAWŁA II ZALICZONY ZOSTAŁ W POCZET RODZIN SZKÓŁ PAPIESKICH I OD TEJ PORY CZYNNIE UCZESTNICZY W WIELU UROCZYŚCIOŚCIACH ZWIĄZANYCH Z OSOBĄ OJCA ŚWIĘTEGO.

W ubiegłym roku, dnia 18 maja delegacja szkoły brała udział w organizowanym w Wadowicach Zjeździe Szkół noszących imię Jana Pawła II, na którym dyrektorzy otrzymali sadzonki dębów stanowiących symbol wiecznej pamięci i siły tkwiącej w nauce Karola Wojtyły. Dąb „Jan Paweł II” posadzony został przed budynkiem Zespołu Szkół obok obelisku z zamieszczoną tablicą upamiętniającą fakt nadania szkole imienia, w obecności władz miasta, dyrektora ZS, dyrektorów innych suskich szkół, przedstawicieli prasy, dzieci i młodzieży oraz zgromadzonych gości. Szkoła przystąpiła także do tworzenia stron albumu o Patronie, powstającego

jako wspólne dzieło kilkuset polskich placówek oświatowych noszących Jego imię. Koordynatorem tego przedsięwzięcia jest członek Społecznej Rady Rodzin Szkół im. Jana Pawła II – pan Zbigniew Gumiński, zaś nad całością prac związanych z powstawaniem albumu czuwa Zespół Szkół Integracyjnych w Radomiu.

W bieżącym roku ponownie będziemy przeżywać duchowne spotkanie z Ojcem Świętym w Papieskim Mieście – Wadowicach, gdzie na cześć Jego urodzin odprawiona zostanie Msza Święta, Koncelebrowana pod przewodnictwem Jego Eminencji ks. Kardynała Stanisława Dziwisza Metropolity Krakowskiego. W Bazylice Ofiarowania NMP w Wadowicach

po raz drugi spotkają się przy okazji urodzin Ojca Świętego przedstawiciele Szkół Papieskich, którzy w sposób szczególny i uroczysty oddadzą hołd Wielkiemu Człowiekowi naszych czasów. Zespół Szkół reprezentować będzie dwudziestoosobowa delegacja, a dodatkowo uroczystość zaszczyca obecnością grupa pedagogów przebywających w Suchej Beskidzkiej,

przybyłych z węgierskiego miasta Jaszbereny, z którym Zespół Szkół utrzymuje partnerskie kontakty. Goście z Węgier pragną uczestniczyć w Papieskim Świątce, gdyż Postać Jana Pawła II jest im bardzo bliska, a pobyt na suskiej ziemi jest doskonałą okazją do włączenia się we wspólne przeżywanie tej wielkiej uroczystości.

ALICJA STOPKA

WAŻNA INFORMACJA!

URZĄD STANU CYWILNEGO, mieszczący się do tej pory przy ul. Piłsudskiego 23 został przeniesiony do budynku Urzędu Miejskiego przy ul. Mickiewicza 1, parter, pok. 9 i 10, tel. 033 874 95 19, 033 874 95 20.

ziemia
SUSKA

MIESIĘCZNIK SAMORZĄDOWY

Wydawca:

Rada Miejska w Suchej Beskidzkiej

Pismo zrzeszone
w Polskim Stowarzyszeniu
Prasy Lokalnej

Redakcja MS „Ziemia Suska”
ul. Zamkowa 1, Sucha Beskidzka
tel. (033) 874 26 05
e-mail: ziemiasuska@poczta.onet.pl

Redakcja:

Barbara Sochacka – Redaktor Naczelny
Barbara Woźniak – Sekretarz Redakcji
Wojciech Gach – Dziennikarz

Współpraca:

Referaty i jednostki organizacyjne
Urzędu Miejskiego

Projekt graficzny:
Maciej Hojda

Druk:

Drukarnia **Grafikon**
34-100 Wadowice, Jaroszewice 324
tel. (033) 873 46 20
fax (033) 873 46 22
e-mail: biuro@grafikon.com.pl

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca, zastrzega sobie prawo skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywania ich własnymi tytułami. Za treść ogłoszeń i reklam redakcja nie bierze odpowiedzialności.

ZARYS HISTORII SUSKICH STRAŻY POŻARNYCH

TO PIERWSZA STRAŻACKA MONOGRAFIA, KTÓRA UKAZAŁA SIĘ DLA UCZCZENIA PRZYPADAJĄCYCH W BIEŻĄCYM ROKU UROCZYSTOŚCI JUBILEUSZOWYCH SUSKICH STRAŻY POŻARNYCH. JEJ AUTOREM JEST REGIONALISTA I HISTORYK JERZY HENRYK HARASIMCZYK, A DZIEŁO TO POWSTAŁO Z INICJATYWY WOJCIECHA I PAWŁA KYŚIAKÓW (W RAMACH OBCHODÓW 600 - LECIA LOKACJI SUCHEJ).

Autor ukazał historię kształtowania się suskiego pożarnictwa od I poł. XIX wieku do czasów współczesnych w kontekście wydarzeń kształtujących 120-letnią historię straży i jej rolę w ratowaniu życia i dobytku mieszkańców miasta oraz powiatu suskiego. Ten ważny przyczynek do dziejów naszego miasta w retrospektywny, a zarazem przystępny sposób oddaje klimat trudnych początków organizowania się Ochotniczej Straży Pożarnej oraz społeczną potrzebę istnienia tej organizacji. W monografii nie mogło zatem zabraknąć dziejów Ochotniczej Straży Pożarnej – Błędzonka, opisów

straży zakładowych, które istniały przy Babiogórskiej Fabryce Mebli czy przy Oddziale PKS -u. Kolejne rozdziały poświęcone zostały Zawodowej formacji tejże organizacji. Czytelnik może dowiedzieć się wielu ciekawych faktach dotyczących tworzenia Posterunku Zawodowego przy OSP Sucha Beskidzka -Miasto, formowania się Komendy Powiatowej i przekształceniu jej w Komendę Rejonową czy też powołania Zawodowej Straży Pożarnej. Efektem rozwoju suskiej straży było utworzenie Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej oraz powstanie Komendy Państwowej Powiatowej Straży pożarnej. Czytelnik

może zapoznać się również z sylwetkami prezesów i naczelników OSP.

Wydanie zawiera również wspomnienia z Pamiętnika Józefa Steczka oraz prezentację zasłużonych członków OSP jak płk. poż w st. spocz. Marek Aksamit, st. kp. w st. spocz. Wojciech Kysiak oraz bryg. Bogusław Patera Komendant

PPSP. Książka jest bogato ilustrowana materiałem archiwalnym w postaci starych i współczesnych fotografii. Będzie na pewno wartościową pozycją w biblioteczkę każdego Suszanina. Książkę przygotowały do druku krakowskie wydawnictwa Secesja oraz Novum.

BW.

drukarnia i wydawnictwo

WYŻSZA SZKOŁA TURYSTYKI I EKOLOGII

WYDZIAŁ Turystyki i Rekreacji

KIERUNEK Turystyka i Rekreacja
SPECJALNOŚĆ:

- Obsługa Ruchu Turystycznego
- Hotelarstwo i Gastronomia

WYDZIAŁ Nauk Społecznych

KIERUNEK Politologia
SPECJALNOŚĆ

- Komunikacja Społeczna (Public Relations)
- Manager projektu

WYDZIAŁ Informatyki

KIERUNEK Informatyka
SPECJALNOŚĆ:

- Systemy Baz Danych
- Inżynieria Oprogramowania

STUDIA PODYPLOMOWE

- Zarządzanie Projektami Unijnymi
- Turystyka i Rozwój Regionalny
- Public Relations
- Informatyka - Nowoczesne Technologie
- Rachunkowość
- Rachunkowość i Finanse
- Bankowość i Finanse
- Prawo Podatkowe

STUDIA PODYPLOMOWE

Kwalifikacyjne Dla
Pracowników Oświaty:

- Organizacja i Zarządzanie Oświatą
- Doradztwo Zawodowe i Personalne
- Informatyka

KWALIFIKACYJNY KURS PEDAGOGICZNY

KURSY I SZKOLENIA SPECJALISTYCZNE

- Pilot wycieczek zagranicznych
- Kierownik wycieczek szkolnych
- Wychowawca kolonii i obozów młodzieżowych
- Agent reklamy
- Manager sportu
- Instruktor kajakarstwa
- Instruktor narciarstwa
- Instruktor fitness

● WYSYŁA

młodzież na praktyki zagraniczne m.in. do USA, Anglii, Irlandii, Turcji, Grecji, Bułgarii, Włoch i na Cypr.

● PROWADZI

Akademickie Biuro Karier

● ZATRUDNIA

grono wybitnych specjalistów z kraju i zagranicy.

● ORGANIZUJE

międzynarodowe szkolenia, konferencje i sympozja naukowe.

● WSPÓŁPRACUJE

z renomowanymi uczelniami z Polski i Europy.

● REALIZUJE

projekty unijne skierowane do przedsiębiorców.

● UMOŻLIWIA

kontynuowanie studiów na uniwersytecie Luton w Anglii.

● UCZESTNICZY

w międzynarodowych programach, wymianach studenckich i największych targach turystycznych.

● WSPÓŁORGANIZUJE

dni polonii we Francji i Belgii.

● ZAPEWNI

pomoc finansową i stypendia naukowe.

● PODEJMUJE

ważne inicjatywy mające na celu ochronę zabytków i osobliwości turystycznych naszego regionu.

● BIERZE UDZIAŁ

w akcjach i imprezach charytatywnych.

● DBA

o promocję miasta, powiatu i województwa.

Dla najlepszych studia za darmo!

Kontynuacja na studiach w Anglii za darmo!

WYŻSZA SZKOŁA TURYSTYKI I EKOLOGII
34-200 SUCHA BESKIDZKA
ul. Zamkowa 1
tel. (033) 874 20 80, 874 47 40
www.wste.edu.pl
e-mail: szkola@wste.edu.pl

